Vaasan yliopisto
UNIVERSITY OF VAASA

Maantieteen päivät 2026 - Geography Days 2026 Abstraktit – Abstracts

Vaasan yliopisto, 29.-30.10.2026

Sisällys

Working Group 1: The Geography of Perceived Well-Being: A New Era of Regional Development? .. 3

Working Group 2: Maantiede arvojen ja kasvattajuuksien kohtaamispaikkana 7

Working Group 3: Engaging with Space and Place in Geography Education Research: Methods, Meanings, and Multiplicity 11

Working Group 4: Planning for/with places 16

Working Group 5: Knowledge, Knowing and Data in Regional Transformation: How Knowledge About and Within Regions Shapes Regional Development and Security. 21

Working Group 6: Geographies of innovations and new technologies 27

Working Group 7: Place-Based perspectives on the green transition 31

Working Group 8: Arvokkaat vai arvottomat? – Maat, kiinteistöt ja asukkaat 38

Working Group 9: City-university collaboration models for urban sustainability and transformation 41

Working Group 10: Contemporary issues in geography 44

Ohjelmistokartta, tilat & sessiot 49

Maantieteen päiviä 2026 mahdollistaneet 52

Working Group 1: The Geography of Perceived Well-Being: A New Era of Regional Development?

Chair: Mikko Weckroth, Natural Resources Institute Finland (Luke), Olli Voutilainen, Natural Resources Institute Finland (Luke) & Teemu Kemppainen, University of Helsinki

Merkityksellisen mittaamista? Subjektiivinen hyvinvointi maaseudun kehittämispolitiikan arvioinnissa

Olli Voutilainen, Luonnonvarakeskus (Luke), Mikko Weckroth, Luonnonvarakeskus (Luke) & Teemu Kemppainen, Helsingin yliopisto

Alue- ja maaseutupolitiikkaa perustellaan viime kädessä sillä, että niillä pyritään parantamaan ihmisten hyvinvointia. Tästä huolimatta esimerkiksi EU:n yhteiseen maatalouspolitiikkaan (Common Agricultural Policy, CAP) kytkeytyvän maaseudun kehittämispolitiikan arviointi perustuu edelleen pääasiassa objektiivisiin mittareihin, kuten työllisyyteen, tuloihin, yritystoimintaan ja väestökehitykseen. Vaikka nämä mittarit kuvaavat tärkeitä sosioekonomisen kehityksen ulottuvuuksia, ne eivät sellaisinaan kerro, miten maaseudulla asuvat ihmiset kokevat oman elämänsä ja hyvinvointinsa.

Tarkastelemme esityksessämme subjektiivisen hyvinvoinnin (subjective wellbeing, SWB) merkitystä maaseudun kehittämispolitiikan arvioinnissa. Suomi tarjoaa tarkastelulle otollisen tapauskohteen, sillä laajoja väestöpohjaisia hyvinvointiaineistoja voidaan yhdistää yksityiskohtaiseen kaupunki-maaseutu-alueluokitukseen ja verrata perinteisiin aluekehityksen mittareihin.

Analysoimme subjektiivista hyvinvointia kaupunki-maaseutu-ulottuvuudella ja eri maaseututyypeissä sekä vertaamme muodostuvaa alueellista kuvaa perinteisten seurantamittareiden tuottamaan kuvaan. Tulokset osoittavat, että maaseutualueiden kehitys ja niiden väliset erot voivat näyttäytyä olennaisesti erilaisina sen mukaan, millaisilla mittareilla niitä tarkastellaan.

Tulosten perusteella subjektiivisen hyvinvoinnin mittarit täydentävät olennaisesti perinteisiä arviointikehyksiä. Niiden nykyistä systemaattisempi käyttö voisi tuottaa moniulotteisemman kuvan maaseutualueiden kehityksestä sekä vahvistaa maaseudun kehittämispolitiikan tulosten ja vaikutusten arviointia.

Avainsanat: subjektiivinen hyvinvointi, maaseudun kehittäminen, kaupunki-maaseutu-ulottuvuus, politiikka-arviointi, CAP

Koettu hyvinvointi kaupunki- ja maaseutualueilla: hyvinvointimittareiden ja tekstinlouhinnan yhdistävä analyysi Pohjois-Savosta

Olli Lehtonen, Itä-Suomen yliopisto, Max Strandén, Itä-Suomen yliopisto, Sakari Kainulainen, Diakonia-ammattikorkeakoulu & Säde Rytkönen, Pohjois-Savon hyvinvointialue

Koetun hyvinvoinnin alueelliset erot ovat nousseet keskeiseksi tutkimus- ja kehittämiskohteeksi aikana, jolloin kaupunki- ja maaseutualueiden kehityskulut eriytyvät ja ihmisten arki rakentuu yhä monimutkaisemmissa paikallisissa ympäristöissä. Tässä esityksessä tarkastellaan Pohjois-Savossa asuvien kaupunki- ja maaseutualueiden asukkaiden koettua hyvinvointia alueellisella hyvinvointikyselyllä. Kerätty aineisto sisältää sekä strukturoituja hyvinvointimittareita että avoimia vastauksia, joilla voidaan tarkastella hyvinvointikokemuksia sekä määrällisesti että laadullisesti. Tutkimuksessa analysoidaan asuinympäristöjen välisiä eroja koetussa hyvinvoinnissa sekä hyvinvointia vahvistavia ja heikentäviä tekijöitä hyödyntäen tilastollisia menetelmiä ja tekstinlouhintaa.

Tulosten perusteella elämäntilannetta kuvaavassa mittarissa ei havaittu tilastollisesti merkitseviä eroja kaupunki- ja maaseutualueiden välillä, mutta useassa paikallisen sosiaalisen hyvinvoinnin mittarissa erot olivat selkeitä. Tulokset viittaavat siihen, että yksilöiden kokonaisvaltainen hyvinvointi säilyy suhteellisen samankaltaisena erilaisissa alueellisissa konteksteissa, vaikka paikallisen sosiaalisen hyvinvoinnin kokemuksissa esiintyy merkittäviä eroja. Hyvinvointi jäsentyy siten suhteessa paikallisiin mahdollisuuksiin, resursseihin ja rajoitteisiin, mikä korostaa paikallisten erityispiirteiden huomioimisen merkitystä hyvinvoinnin edistämisessä.

Esitys havainnollistaa, miten kvantitatiivisia hyvinvointimittareita ja tekstimuotoista aineistoa yhdistävät menetelmät voivat syventää ymmärrystä hyvinvoinnin maantieteestä ja tukea paikkaperustaista hyvinvoinnin edistämistä. Avoimien vastausten tekstinlouhinta täydentää määrällisiä tuloksia tuomalla esiin paikallisia hyvinvoinnin kokemuksia ja arjen ympäristöihin liittyviä tekijöitä, jotka eivät välity perinteisten hyvinvointimittareiden kautta. Näin esitys osoittaa, että koetun hyvinvoinnin tarkastelu tuo tärkeän täydentävän näkökulman objektiivisten aluekehitysindikaattorien rinnalle ja auttaa ymmärtämään, miten hyvinvointi rakentuu erilaisissa paikallisissa ympäristöissä.

Avainsanat: Koettu hyvinvointi, hyvinvoinnin maantiede, kaupunki-maaseutu, tekstinlouhinta, aluekehittäminen, Pohjois-Savo.

Linking well-being and leisure related mobility habits to subjective well-being: a PPGIS study

Paul Bairoh, Tampere University

Leisure satisfaction contributes significantly to an individual's subjective well-being (SWB), but access to leisure activities varies between households, and studies show that barriers to travel affect leisure trips more than e.g., work travel. Poorer access reduces leisure visit frequency and duration, and reduces leisure satisfaction, which has been linked to lower SWB. This study examines the spatial and modal aspects of

leisure trips that urban dwellers perceived as contributing to their well-being by connecting trip purpose and modal choice with self-evaluated measures of well-being in two Nordic cities.

In a participatory mapping survey, respondents mapped their homes and well-being places (WBP), and described their typical (or dominant) travel mode choice and visit frequency to the WBP. Respondents evaluated their SWB with nine different measures, each on a five-point scale.

Routing analysis was used to model trip duration and routes between homes and WBPs, while residential exposure modeling was used to estimate the characteristics of respondents' WBP-based activity spaces (AS), including AS size and spatial dispersion. Trips were examined by travel mode and purpose on a per-respondent basis. Finally, ordinal logistic regression was used to evaluate how the various WBP trip-related variables including modal shares, trip purposes, and AS size linked to SWB measures.

Results show that a higher visit frequency to WBPs is linked with improved general, physical and mental health. Significance varied by visit purpose and SWB measure. A lower number of visits for physical and mental WBPs was linked with lower ratings of physical and mental well-being. Neither AS size nor spatial dispersion were significantly linked to any SWB measures. Traveling to WBPs by cycling was positively linked with general and physical health, while traveling by PT was linked with lower general and physical health.

Green Care as a Place-Based Governance Innovation Promoting Resilience in Finland and Sweden

Martta Niemi, University of Vaasa, Olli Voutilainen, Natural Resources Institute Finland (Luke) & Ilkka Luoto, University of Vaasa

As Nordic societies become increasingly urbanised, human–nature connections have received growing attention as a source of physical, mental, and social wellbeing. Green Care refers to nature-based approaches that utilise natural environments, gardens, farms, and interaction with animals in health and social care, education, rehabilitation, and recreational services.

This study examines how and under what institutional conditions Green Care can function as a place-based governance innovation supporting the resilience of welfare service systems in Finland and Sweden. Finland has transferred responsibility for health and social services to wellbeing services counties, whereas Sweden has followed a more gradual reform path through God och nära vård, emphasising coordination, proximity, and person-centred care. These developments involve both a horizontal shift towards a mixed welfare economy and a vertical redistribution of responsibilities across governance levels.

Drawing on a neo-endogenous development perspective, the study explores how Green Care mobilises locally embedded natural resources, ecosystem services, and collaborative networks in welfare provision. The empirical material consists of interviews and surveys involving Green Care providers, health and social care professionals, and public-sector actors in northern Finland and Sweden. The focus on these regions enables an examination of how regional conditions and local resources shape the integration of Green Care into welfare systems.

The findings indicate that Green Care can strengthen resilience by diversifying welfare services, supporting preventive interventions, improving accessibility, and mobilising locally embedded assets. However, its integration into formal welfare systems remains constrained by fragmented coordination, limited institutional recognition, procurement barriers, and regulatory uncertainty. The study concludes that the capacity of Nordic welfare systems to respond to societal challenges partly depends on their ability to recognise and coordinate place-based resources through collaborative governance arrangements.

Keywords: Green Care, place-based governance, resilience, neo-endogenous development, welfare governance, Finland and Sweden

Working Group 2: Maantiede arvojen ja kasvattajuuksien kohtaamispaikkana

Chair: Anssi Huoponen, Marika Pakarinen & Sanni Ahlberg, University of Eastern Finland

Yliopisto-opintojen ohjaus osana maantieteilijäksi kasvua: uutena näkökulmana ohjauspyramidi

Heli Kainulainen, Helsingin yliopisto

Maantieteilijäksi kasvamiseen yliopisto-opintojen aikana liittyy substanssiosaamisen kertymisen lisäksi myös laaja joukko muita taitoja ja kompetensseja sisältäen esimerkiksi opintojen suunnittelun, yleiset opiskelutaidot sekä maantieteilijöiden yhteisöön kuulumisen ja työelämävalmiudet. Ensimmäistä tutkintoaan yliopistossa suorittava opiskelija yleensä hyötyy oikea-aikaisesta ja kuhunkin opintojen vaiheeseen kohdennetusta ohjauksesta. Opintojen eri vaiheissa ja teemoissa tarvitaan erilaista osaamista ja siten myös opintojen ohjaajalta erilaisia valmiuksia. Kehittämäni ohjauspyramidi on tapa jäsennellä ohjauksen tarvetta, tasoa ja ohjausryhmän kokoa sekä ohjaajalta vaadittavaa osaamista. Jäsentelyn jälkeen eri ohjausmuodot on mahdollista sijoitella koulutusohjelmaan ja tutkintoon sopivaksi koko opinnot kattavaksi ohjauspoluksi. Tavoitteena on tukea opiskelijoiden opintojen jouhevaa edistymistä sekä hyvinvointia opintojen aikana.

Ohjauspyramidin alimpana tasona on yleisohjaus, kuten johdatus yliopiston järjestelmiin ja käytäntöihin, joita voidaan tuottaa kerralla isoille ryhmille ja ohjaajan ei tarvitse olla erityisen perehtynyt tieteenalaan. Toisena tasona on tieteenalan yleisohjaus, johon sisältyvät tieteenalan keskeiset sisällöt ja taidot sekä opintojen suunnittelu ja tutkintorakenteet ja ohjaajalta vaaditaan perehtyneisyyttä tieteenalaan ja koulutusohjelmaan. Toisen tason ohjauksen tarve sisältää sekä ryhmä- että yksilöohjausta opiskelijan mukaan. Kolmantena tasona on erikoistumisohjaus, jossa ohjaajalta vaaditaan aiempaa enemmän tieteenalan tuntemusta, sillä tavoitteena on tukea opiskelijan syventymistä tieteenalaan ja ohjaus on yleensä pienryhmissä substanssiopetuksen yhteydessä. Neljäntenä tasona kohdennettu ohjaus eli hyvin erikoistuneille pienryhmille tiettyyn tarkoitukseen räätälöity opetus ja ohjaus eli käytännössä tutkielman tekemiseen tähtäävät seminaarit. Viidentenä ja ylimpänä tasona on yksilöllinen tieteellinen ohjaus eli käytännössä tutkielmaohjaus, jossa ohjaajalta vaaditaan tieteenalansa sisältöjen ja metodien erinomaista hallintaa sekä erinomaisia ohjaustaitoja.

Helsingin yliopiston maantieteen kandi- ja maisteriohjelmissa olen soveltanut ohjauspyramidia konseptina siten, että kaikki ohjauksen tasot on huomioitu ja kohdennettu sopivaan vaiheeseen opintoja. Opintojen ohjaus on sijoitettu osaksi pakollisia kursseja, jolloin opiskelija ei voi vahingossa jäädä olennaisen tiedon ulkopuolelle. Aikataulutetun ja kohdennetun ohjauksen lisäksi tarjolla on myös matalan kynnyksen tieteenalaohjausta, jota yliopiston yleiset palvelut eivät pysty tarjoamaan. Kokemukset ohjauspyramidin avulla toteutetusta ohjauspolusta ovat olleet hyviä.

Ympäristökerhot edistämässä omavaraisuuskasvatusta ja yhteisöllistä oppimista

Anssi Huoponen, Itä-Suomen yliopisto, Moritz Albrecht, Itä-Suomen yliopisto, Annika Manni, Uumajan yliopisto, Maija Halonen, Itä-Suomen yliopisto, Marika Pakarinen, Itä-Suomen yliopisto & Linda Lundmark, Uumajan yliopisto

Ilmastokriisiin sopeutuminen edellyttää nuorilta uusien taitojen omaksumista kestävän elämäntavan ja resilienssin vahvistamiseksi. Vanhemmilla sukupolvilla on perinteisiä omavaraisuustaitoja, kuten ruoan viljelyyn, säilöntään ja luonnonravinnon hyödyntämiseen liittyvää osaamista. Nämä taidot voivat vahvistaa nuorten valmiuksia vastata ilmastonmuutoksen mukanaan tuomiin haasteisiin. Samalla niiden siirtyminen uusille sukupolville on vaarantunut väestön ikääntymisen ja muuttuvien elämäntapojen myötä.

NORDSKILLS-hankkeessa tutkitaan, miten yhteisöllinen oppiminen ja käytännönläheiset omavaraisuustaidot voivat tukea nuorten ympäristötoimijuuden kehittymistä Suomen ja Ruotsin pohjoisilla alueilla. Hankkeeseen kuuluu kolmivuotinen ympäristökerhopilotti, jossa oppilaat osallistuvat muun muassa ruoan tuotantoon ja kulutukseen liittyviin pellolta-pöytään-käytäntöihin, elintarvikkeiden säilöntään, uudistavaan vesiviljelyyn sekä luonnonravinnon hyödyntämiseen kolmessa koulussa Suomessa ja Ruotsissa.

Etnografisen tutkimusotteen, kyselyiden ja haastattelujen avulla tarkastellaan käytännön taitojen kehittymistä sekä yhteisöllisen toiminnan merkitystä. Esityksessä esitellään NORDSKILLS-hankkeen ympäristökerhojen ensimmäisen toimintavuoden alustavia tuloksia. Tulokset tuottavat uutta tietoa siitä, millaiset pedagogiset lähestymistavat vahvistavat parhaiten nuorten ympäristötoimijuutta ja kuinka omavaraisuustaitoja voidaan oppia yhteisöllisten oppimismenetelmien avulla.

Harhaan johdettuja vai kriittisiä tulkitsijoita: Nuoret karttojen ja diagrammien lukijoina informaatioyhteiskunnassa

Panu Lammi, Helsingin yliopisto, Helka Hirvonen, Tampereen yliopisto, Markus Jylhä Helsingin yliopisto, Laura Hynynen, Helsingin yliopisto, Antero Lindstedt, Tampereen yliopisto, Tua Nylén, Helsingin yliopisto, Turun yliopisto, Anne Pellikka, Helsingin yliopisto, Oulun yliopisto, Kristian Kiili, Tampereen yliopisto & Petteri Muukkonen, Helsingin yliopisto

Informaatioteknologian, tekoälyn sekä digitalisoituvan yhteiskunnan kehittymisen myötä karttojen, diagrammien ja muiden geomedian muotojen tuottaminen on entistä helpompaa. Tämä on johtanut siihen, että kohtaamme arjessa, työssä ja koulussa päivittäin lukuisia maantieteellistä tietoa välittäviä visuaalisen median muotoja esimerkiksi uutisia katsomalla, sosiaalista mediaa seuraamalla, asiantuntijalausuntoja tarkastelemalla tai digitaalisia karttapalveluja hyödyntämällä. Nykyään lähes kuka tahansa pystyy laatimaan helposti karttoja ja diagrammeja. Joukkoon mahtuu myös joko tahallaan tai tahattomasti laadittuja geomediaesityksiä, joiden avulla lukijoita voidaan johtaa harhaan ja vaikuttaa ihmisten mielikuviin, mielipiteisiin ja jopa poliittiseen päätöksentekoon, jolloin seuraukset voivat olla vakaviakin. Tämän vuoksi nuoret tarvitsevat riittävät valmiudet lukea ja tulkita kriittisesti näitä geomedian muotoja, ja maantieteen kouluopetuksella on tässä keskeinen rooli.

Tässä esityksessä tarkastelemme havaintojamme kahdesta eri nuorten taidoista lukea ja tulkita karttoja ja diagrammeja kahden eri tutkimusaineiston pohjalta. Ensinnäkin keräsimme valtakunnallisesti tietoa yläkoululaisten (n = 2 100) taidoista lukea ja tulkita teemakarttoja kehittämämme MediaWatch-oppimispelin avulla. Tässä pelissä nuoret tulkitsivat sekä hyvin laadittuja että harhaanjohtaviksi manipuloituja karttoja ja diagrammeja ja he pyrkivät välttämään joutumasta harhautetuiksi. Harhaanjohtavia karttoja oli manipuloitu yksinkertaisilla tavoilla, kuten muuttamalla väriskaaloja, luokitteluasteikkoja kuin myös katkaisemalla akseleita sekä kääntämällä niiden suunnan päinvastaiseksi. Toinen tutkimusaineistomme koostuu maantieteen ylioppilaskokeiden koevastauksista (n = 600), jotka liittyvät tehtäviin, joissa kokelaita pyydettiin selittämään karttojen visuaalisten elementtien käyttötarkoituksia sekä tulkitsemaan karttaa ja diagrammia ravinnon jakautumisesta maailmassa.

Tulosten perusteella yläkoululaiset löysivät oikeita vastauksia hyvin laadituista kartoista ja diagrammeista, mutta suurin osa heistä joutuivat harhaanjohdetuiksi manipuloituja karttoja ja diagrammeja tulkitessaan. Näiden tulosten perusteella pystyimme laatimaan erilaisia lukijaprofiileja. Havaitsimme myös, että monella lukiolaisella on haasteita kuvata karttojen ja diagrammien visuaalisten elementtien käyttötarkoituksia sekä tehdä aineistoista syvällisiä johtopäätöksiä. Tulokset korostavat tarvetta vahvistaa nuorten kriittistä geomedialukutaitoa, jotta he pystyvät tunnistamaan oikeaa tietoa ja muodostamaan sen perusteella mielipiteitä sekä tekemään päätöksiä nykyajan informaatioyhteiskunnassa ja informaatiotulvassa. Tämä edellyttää panostuksia niin kriittisen tiedonlukutaidon kuin myös mediakasvatuksen kehittämiseen, joissa maantieteen opetuksella on mahdollisuus olla keskeisessä roolissa.

Aineenhallinnasta kasvattajuuteen: monialaisen opintojakson pilotointi

Marika Pakarinen, Anssi Huoponen, Sanni Ahlberg, Sari Tillonen & Ira Ekroth, Itä-Suomen yliopisto

Tulevien aineenopettajien tulee aineenhallinnan lisäksi kehittyä myös kasvattajiksi. Aineenopettajan työssä tarvitaan ainesisältöjen hallinnan ohella valmiuksia käsitellä oppiainerajat ylittäviä ja arvolatautuneita aiheita. Näitä valmiuksia korostavat myös lukion opetussuunnitelman perusteiden laaja-alaiset tavoitteet, joissa painottuvat muun muassa kestävään tulevaisuuteen, yhteiskunnalliseen osallistumiseen ja demokratiaan liittyvät kysymykset. Erityisesti arvolatautuneiden aiheiden käsittely edellyttää opettajalta valmiuksia tarkastella sekä omaa kasvattajuuttaan että omaa toimintaansa opettajana.

Näihin tarpeisiin vastaamaan pilotoitiin keväällä 2026 Aineenhallinnasta kasvattajuuteen –opintojakso Itä-Suomen yliopistossa. Opintojakson tavoitteena oli kehittää opiskelijoiden valmiuksia oman kasvattajuutensa tarkasteluun ja kehittämiseen sekä kollegiaaliseen yhteistyöhön. Opintojakson keskiössä oli aineenhallinnan ja kasvattajuuden yhdistäminen ympäristökasvatuksen, historiallis-yhteiskunnallisen kasvatuksen sekä arvokasvatuksen kautta. Tavoitteena oli myös tehdä näkyväksi arvolatautuneisuus opettajan työssä alkuvaiheen aineenopettajaksi opiskeleville. Opintojaksolle osallistui kandidaattivaiheen maantieteen, biologian ja historian pääaineopiskelijoita kahdesta eri tiedekunnasta.

Opiskelijoiden näkemyksiä ja opintojakson aikana tapahtuneita muutoksia tarkasteltiin alku- ja loppukyselyillä. Kyselyt sisälsivät sekä laadullisia että Likert-asteikollisia määrällisiä kysymyksiä.

Opiskelijat kokivat kehittäneensä valmiuksia arvolatautuneiden aiheiden käsittelyyn, ajattelun taitoja sekä vuorovaikutustaitoja opintojakson aikana. Eniten muuttui suhtautuminen arvolatautuneisiin sisältöihin, kun alku- ja loppukyselyitä verrattiin toisiinsa.

Alustavissa tuloksissa vain harvat opiskelijat rajasivat ympäristökasvatuksen yksinomaan tiettyjen oppiaineiden tehtäväksi. Opiskelijat näkivät ympäristökasvatuksen ensisijaisesti osana koko koulun toimintakulttuuria, ja tämä näkemys vähän vahvistui. Opintojakson jälkeen opiskelijat kokivat historiallis-yhteiskunnallisen kasvatuksen tukevan oppiainerajat ylittävää opettajuutta ja koulun osallistavaa toimintakulttuuria. Yleisesti opintojakson koettiin vahvistavan opiskelijoiden toimijuutta arvolatautuneiden aiheiden opetuksessa ja kasvattajuudessa.

Working Group 3: Engaging with Space and Place in Geography Education Research: Methods, Meanings, and Multiplicity

Chair: Sirpa Tani & Markus Hilander, University of Helsinki

Thinking geographically about space and place: Cognitive activation through geographical key concepts

Nina Scholten, University of Kiel

Cognitive activation is regarded as a core dimension of effective teaching in German-speaking educational research. It refers to instructional practices that encourage learners to engage in demanding, in-depth, and elaborated thinking. While the construct is increasingly taken up internationally and across subjects, its potential for geography education has received little attention. However, what constitutes cognitively demanding thinking depends on the epistemic structures and ways of thinking of a particular discipline. In geography education, this raises the question of what makes cognitively activating lessons specifically geographical.

This conceptual contribution approaches this question through the discourse on geographical thinking. Building on a synthesis of procedural dimensions of higher-order thinking and geographical key concepts, we argue that generic cognitive operations become geographical when they are structured through disciplinary lenses such as system, scale, sustainability, spatial patterns, space/place, and power. This understanding of geographical thinking is then translated into concrete classroom practice and illustrated through specific examples. For the purpose of this session, particular attention is given to space/place and power as key concepts for geographical thinking.

The contribution thus invites discussion about how space/place and power can function not merely as objects of geographical learning but as conceptual lenses through which students engage in scale shifts, systemic reasoning, spatial analysis, and critical reflection on sustainability and power.

References:

Bendl, T., Krajnakova, L., Marada, M. & Řezníčková, D. (2025). Geographical thinking in geography education: A systematic review. International Research in Geographical and Environmental Education, 34(4), 326–352. https://doi.org/10.1080/10382046.2024.2354097

Scholten, N., Mehren, R. & Ohl, U. (2026). Subject-specific cognitive activation: Theoretical and conceptual clarifications for geography education. Journal of Geography. https://doi.org/10.1080/00221341.2026.2707568

Critical minerals critically? A social science perspective on teaching about critical minerals

Johanna Leino & Tuija Mononen, University of Eastern Finland

Critical minerals have emerged as a central theme in discussions regarding sustainability transitions, geopolitics, and security. However, in education, the topic is still often examined primarily through the lenses of geology, mining engineering, and other natural sciences, focusing on mineral resources, technologies, and supply chains. In this presentation, we examine experiences from the Nexus for Expertise in Sustainable Mineral Resource Development (Nexpert) Erasmus+ project, in which the Research Center for Mining, Minerals and Society (CEMMS) at the University of Eastern Finland is collaborating on the development of open digital teaching materials regarding critical minerals.

The presentation considers the question of how social scientific research can be integrated into education that is otherwise oriented towards the natural sciences. Social scientific research on critical minerals increasingly addresses issues of justice, local impacts, social acceptance, power, and participation. These factors challenge and add complexity to natural science-based conclusions regarding the necessity for and production of minerals. Thus, incorporating social scientific themes into teaching is not a straightforward task.

We examine the opportunities and challenges involved in developing open digital teaching materials that address critical minerals simultaneously as material resources and as societal and spatial issues. From a methodological perspective, we discuss the choices associated with developing these materials. The presentation offers insights into the possibilities and tensions of multidisciplinary collaboration and explores how critical minerals can serve as a lens for examining issues of place, scale, and justice in university-level geography education.

Steps towards transformative learning: Affect cards in the university teaching

Anna-Kaisa Kuusisto, Tampere University

This presentation examines how a sensory ethnography-based creative tool – affect cards – can be used as a methodological tool for transformative learning about emotions, affective experiences, and their cultural meanings (Korjonen-Kuusipuro & Kuusisto, 2026). Transformative learning theory stresses the role of emotions in learning new skills, critical thinking, and sharing ideas openly. Affective, embodied sensory information is often difficult to recognize, articulate, and access. Thus, in this presentation I argue that a collaborative approach is needed to reveal the hidden patterns and to create shared understandings.

Empirical focus here is on the use of affect cards as a pedagogical intervention with university students. With the affect cards, students examined emotions in multispecies encounters but simultaneously the cards provided ways to think about wider societal processes, students' own academic expertise, and knowledge-making practices. The affect cards enhanced the practical skills of the students and helped to verbalise

affects and emotions. Instead of being a fixed method, the cards were more like a tool toward collaborative engagement and supported transformative learning.

Results show that the affect cards created alternative thinking and offered a creative way of co-responding with the world. Using the affect cards guided participants toward critical thinking and discussion with others about their relationship with the world and wider cultural meanings in knowledge co-creation.

References:

Korjonen-Kuusipuro, K.& Kuusisto, A.-K. (2026). ”Se on jotenkin niin vieras”: Affektikortit lajien välisten suhteiden ymmärtämisessä. Nuorisotutkimus, 44(1), 3–19. https://journal.fi/nuorisotutkimus/article/view/181548

Reflections on co-creating a museum of children’s citizenship in the Orkney Isles

Lauren Hammond, University of Oxford

In this presentation, I reflect upon a project which sought to co-create a Museum of Children’s Citizenship in the Orkney Isles. The focus on children’s citizenship is significant; whilst citizenship is now widely understood as being relational – considering relations between people, people and places, and people and the state – formal education has sometimes failed to engage with children’s experiences of being citizens in places (Wood, 2022) and overfocussed on citizenship as status.

Through collaboration with Orkney Museum, primary school teachers and children, a historical geographer and a photographer, the project explored how children encountered the storied histories of the Orkney Isles in their local museum before asking them to share artefacts that represent their lives and place(s) for curation. As spaces that support the sharing of heritages through collections, museums are an important space for learning about place-based histories and geographies. However, there are sometimes tensions around children’s entanglements with spaces and objects in museums (Hackett et al., 2020). Through three workshops, we engaged with children as junior curators (Orkney Island Council, 2024), seeking to recognise and value their geographies and knowledges of the Orkney Isles. We used the colloquial Scottish question, ‘where do you stay?’ to frame discussions with children, and data were collected through (children’s) photographs of artefacts, children’s reflections, and fieldnotes. The presentation will share emerging findings from the project and seeks to open a wider discussion around museum pedagogies in school geography.

References:

Hackett, A., Holmes, R. & MacRae, C. (2020). Introduction. In A. Hackett, R. Holmes & C. MacRae (eds.), Working with young children in museums: Weaving theory and practice. Routledge.

Orkney Island Council (2024). Junior curators case study: Scapa Flow and North Walls primary school. Accessed 26.82026. https://www.orkney.gov.uk/our-services/leisure-and-culture/arts-development/arts-

opportunities-and-funding/case-studies/junior-curators-case-study-scapa-flow-and-north-walls-primary-school/

Wood, B. (2022). Youth citizenship: Expanding conceptions of the young citizen. Geography Compass, 16(12). e12669. https://doi.org/10.1111/gec3.12669

A scoping review of school-street and -yard interventions to promote sustainable travel behaviour in children

Mansi Garg & Hannah Hook, Aalto University

Previous studies have highlighted the need to better understand how micro infrastructure and street design influence travel experiences and encourage sustainable travel. Therefore, to improve travel experience and promote active travel for children, it is important to study physical infrastructure in the built environment near schools. Previous reviews on active school transport interventions have mostly focused on educational programs, short term campaigns with gamified activities and temporary vehicle bans on school streets. These interventions included limited changes to physical infrastructure or did not include any physical infrastructure intervention. Additionally, children's experiential accounts are insufficiently integrated in existing research on interventions and there is limited knowledge of which methodologies are most suited for children's participation in designing physical interventions for active school travel.

This study addressed these gaps by conducting a scoping review of empirical studies that have co-designed school-street and -yard interventions with children to promote sustainable travel behaviour. Our aim is to identify types of built environment interventions and methodologies to engage children in school-street and -yard transformations.

Including children's experiential dimension and understanding their daily mobility is crucial for inclusive transport and urban planning because it ensures cities are designed around a scale, vulnerability, and sense of play that adults overlook, while directly fulfilling children's rights to the city. Following PRISMA guidelines and using forward and backward snowballing techniques, we will use a lens of participation to analyse academic literature published globally since 2016 and identify the methodologies to engage children, and the criteria for which a transformation is deemed successful. The results will also reveal enablers and barriers to co-designing school-street and -yard interventions for sustainable mobility behaviour. This study will contribute to wider research on integrating children's travel experiences and perspectives in transport and urban planning research.

Exploring the potential of photography in the method of empathy-based stories

Markus Hilander, Sirpa Tani & Elina Särkelä, University of Helsinki

This presentation examines the pedagogical potential of integrating photography with the method of empathy-based stories (MEBS). MEBS functions as both a research and a teaching method, enabling

participants to practise empathising, for instance, with another person's perspective or a future world. It serves to make students' thoughts, hopes, and fears regarding the studied theme visible. Within this method, participants are typically divided into groups and provided with slightly varying frame stories – textual prompts – upon which they base their own narratives. Writing these accounts requires imagination and creative foresight from the participants.

In our study, we applied both the use of ready-made photographs and the act of photography within MEBS. We divided 21 university students participating in an environmental education course into two groups. In the first phase, half of the students viewed a photograph of an urban environment, while the other half viewed a natural environment. They were tasked with empathising with a student who has a strong relationship with the environment and describing their thoughts and experiences. In the second phase, the students photographed a place of personal importance to them. Half of the participants then envisioned how this place would look in the year 2050 if climate change were successfully mitigated, while the other half explored a scenario where climate change had not been halted.

Methodologically, the ready-made photos served as a starting point for the students' narratives and catalysed their imagination, whereas the students' own photography enriched the narratives by adding personal and visual depth. The presentation concludes that combining visual and narrative methods can deepen environmental engagement and support imaginative, future-oriented thinking, offering valuable implications for geography and environmental education.

References:

Braun, V. & Clarke, V. (2021). One size fits all? What counts as quality practice in (reflexive) thematic analysis? Qualitative Research in Psychology, 18(3), 328–352. https://doi.org/10.1080/14780887.2020.1769238

Rose, G. (2023). Visual methodologies: An introduction to researching with visual materials. Sage. Särkelä, E. & Suoranta, J. (2020). The method of empathy-based stories as a tool for research and teaching. The Qualitative Report, 25(2), 399–415. https://doi.org/10.46743/2160-3715/2020.4124

Working Group 4: Planning for/with places

Chair: Eva Purkarthofer, University of Vaasa, Oliver Schulte-Tigges, City of Vaasa and University of Vaasa & Tuomas Honkaniemi, University of Vaasa

Periphery as a new centre? Constituting a new regional policy paradigm through militarization

Kaj Zimmerbauer & Satu Kivelä, University of Oulu

Peripheral regions in the northernmost Europe have become increasingly integrated into the political interests of nation states and their power hubs. This has resulted from two separate, yet partially overlapping societal transformations: firstly, an emphasis on green transition and secondly, a rapid change in geopolitical landscape. While the former stems from more long-term strategies against climate change, the latter is connected to the Russian invasion in Ukraine and the resulting NATO-membership processes of Finland and Sweden. Although stemming from different 'domains', the initiatives previously related to the former are now being increasingly 'reframed' by discourses related to preparedness and self-sufficiency. Hence, while many processes focal for regional development in the northernmost Europe may not be actually changed, they have nevertheless become justified in new ways, embracing the vocabulary of militarization. This has contributed to more general militarization of regional policy and planning.

The notion above, supported by our fieldwork in northern Finland, suggests the idea of peripherality is transforming, and we are witnessing a development that can be conceptualized as counter-peripheralization. This has two aspects. First, the greater emphasis on the importance of resources - largely related to preparedness and self-sufficiency but also to green transition - decreases negative connotations embedded in resource peripheries earlier. Second, periphery is becoming less peripheral due to emphasis on both civil and military related east-west connections across the nation states in the North, but also due to more (potential) connectivity between urban hubs and rural areas.

At the Intersection of Human Geography and Literary Studies: Interpreting the Travelling "Creative City" Narrative in Finland 2000–2025

Marjaana Sederholm, University of Helsinki

The presentation discusses the early findings of a work-in-progress integrative review article, "Resisting Othering in Planning through the Narrative Turn." The review is part of an interdisciplinary dissertation in which planning is approached as a narrative practice involving storytelling or persuasion (Sattler, 2022; Ameel, 2021; van Hulst, 2012; Sandercock, 2010; Throgmorton, 2003), situating the study within the so-called "story turn" in planning.

From the perspective of literary urban studies scholarship, the story turn has been criticized as conceptually confused or blurry, as key terms such as story, narrative and imaginary are often used interchangeably. The objective of the review is to lay a theoretical foundation for working with travelling planning ideas by:

· identifying some of the common contradictions and differences in the meanings of key terminology and its use across the fields of planning, human geography and literary studies; and

· critically assessing the strengths and weaknesses of these differences as guiding principles for future research and academic discourse.

The presentation will also briefly visit the early stages of a qualitative case study that explores how the "creative city" planning model has been interpreted, applied, and adapted to the specific history and geography of the city of Helsinki through narrative tracking and analysis.

The dissertation is part of the Kone-funded research project Ponte — Excluded by Cultural Policy: Public Authority as a Destabilizer of Cultural Bridges in Finland, administered by Tampere University.

Public participation in aquaculture from EU policy to regional domains: the case of spatial planning in Finland and Spain

Elli Arvola, University of Eastern Finland

Social aspects of the blue economy have started to raise attention only recently; despite the prevailing narrative of its sustainability and equitability, blue economy seems to continue advancing a business as usual in the marine spaces often leaving local communities neglected. The European Union increasingly promotes inclusive planning and decision-making in blue economy and EU aquaculture policy has guidelines for public participation in aquaculture, yet the implementation of these policy visions remains unclear. The research explores the mobility of EU aquaculture policy visions to Finnish and Spanish contexts to assess how they are translated into spatial planning processes on variegated national and regional levels. Drawing on key policy documents and interviews with key stakeholders from Finland and Spain, the research sheds light on the mechanisms, pitfalls and potentials for public participation of aquaculture spatial planning in a wider EU context. The results present variegated mobilisation and translation processes to affect EU aquaculture policy and its participatory ambitions in a Finnish and Spanish context. While the cases portray some ambitions and potentials to foster increased participation, the overall picture drawn from these translation processes point towards currently weak performance and institutional mechanisms to support meaningful and inclusive planning procedures as envisioned by EU policy and called upon in participatory planning research.

PIVOT (Participatory GIS urban Development Tool): A Modular Tool for Co-Producing Actionable Planning Knowledge

Derek Van Berkel, University of Michigan, USA; Helsinki Institute of Sustainability Science (HELSUS), Helsinki Lab of Interdisciplinary Conservation Science

Addressing complex urban and environmental challenges requires knowledge that is specific to place, accessible to residents and decision-makers, and useful for guiding action. Public Participation GIS (PPGIS), crowdsourcing, spatial datasets, and computational models offer ways to connect local experience with

evidence about environmental and urban change. Yet participatory contributions can be difficult to translate into planning choices. Emerging large language models may also make complex spatial information easier for non-specialists to explore and interpret. This presentation introduces PIVOT, a modular participatory GIS platform developed to support planning with communities and practitioners. Its lightweight version enables residents to map flood experiences, identify local priorities and preferred interventions, and contribute observations that can help validate flood models. It is designed for participants with limited time or technical experience. An expanded version, PIVOTModel, is being developed with practitioners to support the visualization and evaluation of development and adaptation scenarios. Planned features include additional hazard and land-use layers, indicators of flood exposure and developable land, and models of possible urban change. Drawing on case studies from Great Lakes communities in the United States, the presentation demonstrates PIVOT's current functionality and examines how residents' spatial contributions and practitioners' planning questions shape its design. It considers how participatory mapping can produce actionable knowledge that informs decisions while remaining responsive to local risks and priorities.

Path Dependence, Place and Territorial Governance: The Historical Development of the Energy Cluster in Vaasa, Finland

Tuomas Honkaniemi, University of Vaasa

In a globalized world, clusters are widely regarded as indicators of internationalization, networking capacities, and regional competitiveness. Yet their formation is deeply embedded in specific historical, spatial, and institutional contexts shaped by contingent events and critical turning points. Examining these development trajectories can therefore provide insights into regional transitions and the role of local actors in shaping them.

This study approaches industrial clustering through the lenses of path dependence and historical analysis by examining the long-term development of Energy Vaasa, a leading energy technology cluster in the Nordic countries, comprising over 180 companies and various supporting institutions. Located in Ostrobothnia, Western Finland, the region has a strong industrial tradition, a high degree of international orientation, and close historical and cultural ties to Sweden. The study draws on historical documents and semi-structured thematic interviews with local actors, policymakers, entrepreneurs, and political decision-makers to identify key events and processes that have shaped the development of the cluster.

The findings suggest that, despite the increasing global mobility of knowledge and expertise, firms continue to attach importance to place-specific factors, local culture, and historically embedded relationships when making investment decisions. The development of Energy Vaasa illustrates how even smaller regions can provide favorable environments for internationally oriented firms and foster their long-term embeddedness in local economic structures and social networks. This also highlights the role of territorial governance in shaping the conditions under which clusters develop and become embedded in place. Planning and land-use decisions can influence how places accommodate industrial growth and create opportunities for long-term investment.

Navigating Institutional Complexity at the Micro-Level: How Finnish Land-Use Planners Reconcile REPowerEU and the EU Nature Restoration Law

Courtney Fitchuk Lampi, University of Vaasa

European Union land-use governance is increasingly defined by fundamental structural paradoxes: the imperative to fast-track renewable energy infrastructure under the REPowerEU directive versus the legally binding mandate to halt ecosystem degradation under the Nature Restoration Law (NRL). While macro-level policy debates frame these goals as complementary aspects of the green transition, frontline implementation forces the street-level bureaucrat (SLB) to navigate these conflicting logics. Drawing on sociological neoinstitutionalism, this study will examine how Finnish land-use planners reconcile these competing macro logics in micro-level decision-making. Focusing on the NRL's renewable energy exemption clause–which legally frames clean energy as an "overriding public interest"–as a critical boundary site, this study will employ a comparative, qualitative two-region design across Southern Ostrobothnia and North Karelia. Through semi-structured interviews and supplementary document analysis, we aim to trace the emergence of these distinct logics of action. The analysis will explore how planners navigate between an Acceleration Logic (prioritizes procedural speed, energy security/sovereignty, spatial zoning efficiency, and local fiscal incentives) and a Conservation Logic (prioritizes ecosystem restoration, precautionary risk minimization, non-deterioration mandates, and long-term ecological integrity). Furthermore, we seek to demonstrate how SLBs employ coping routines (such as administrative decoupling or hybrid zoning) to reconcile legal ambiguity with local pressures. By bridging macro institutional logics with micro street-level behavior, this paper aims to contribute to environmental governance and implementation theory by revealing how local administrative practices reshape high-level green transition mandates.

Reflective Practice in Urban Planning: Practitioner-Level Action, Institutions and Place

Oliver Schulte-Tigges, University of Vaasa

Urban planning takes place in complex, politically contested and changing conditions. Planners often work with uncertainty, conflicting values and interests, and institutional constraints. These situations are also shaped by place. Local institutions, planning cultures, political relations and forms of knowledge influence how problems are understood and what kinds of action are possible. This doctoral study examines urban planning from the perspective of practitioners. It asks how planners interpret and act in complex and democratically contested situations, how personal, situational and institutional factors influence their actions, and how everyday planning practice may maintain or gradually change established ways of working. The dissertation combines reflective practice with perspectives on rationality, institutions, complexity, planning culture and democratic conflict. Donald Schön's theory of reflective practice provides the main methodological and epistemological starting point. It helps examine professional judgement, problem framing and experiential knowledge in situations where established rules or procedures do not offer clear answers. The conference presentation introduces the overall doctoral research design and focuses on the first two sub-studies. The first examines how reflective practice can be used in practitioner-level planning

research. The second will apply this approach through narrative interviews with urban planners. The interviews will reconstruct significant situations involving uncertainty, conflicting interests or institutional constraints. The interpretations will then be discussed and developed further in a reflective group workshop. By focusing on situated action, the study argues that place-based planning cannot be fully understood without considering the practitioners who interpret and enact planning in everyday situations.

Planners are not only actors operating within a particular place and planning culture; through their interpretations and practices, they are also part of how these contexts are continuously formed and reproduced. This adds a practitioner-level perspective to understanding how place-based planning is formed and practised.

Do public planners have transformative agency in the sustainability transition? Untangling competing discourses and practices related to the scope of action of planners

Eva Purkarthofer, University of Vaasa

Urban and regional planning is often pictured as crucial discipline for the sustainability transition, implying that public planners at the local, regional or national level are key transformative actors. However, it remains unclear what role individual planners play regarding sustainability, and whether they have opportunities to live up to such expectations. This contribution untangles claims related to planner's transformative agency in the sustainability transition found in the literature, and contrasts these with the results of a Q methodology survey on the individual planner's scope of action conducted in three countries.

In the scientific literature, two broad discourses paint a rather contradictory picture of planners' scope of action in the sustainability transition: On the one hand, planners are ascribed a key role in managing and advocating the transformation of regions and cities, thus they are depicted as important agents of change. On the other hand, planners have been described as "silenced profession" and "puppets on a string", driven by obedience to the bureaucratic system and at the mercy of political decision makers. Hence, planners are portrayed at the same time as crucial and powerless in the face of major challenges.

In a Q methodology online survey with more than 160 respondents from three countries (Austria, Finland, Germany), the perceptions of public planners about their own scope of action were explored empirically. The results identify various groups of actors with fundamentally different understandings regarding their own role and contribution. Hence – paradoxically – both claims in the literature might be correct, and planners might at the same time be transformative actors and powerless puppets.

These insights contribute to identify the factors that enable or hinder planners in becoming transformative actors, and to guide a debate on the tensions between elected and non-elected actors and their expertise to shape cities and regions more broadly.

Working Group 5: Knowledge, Knowing and Data in Regional Transformation: How Knowledge About and Within Regions Shapes Regional Development and Security.

Tiedon merkitys julkisten lähiruokahankintojen edistämisessä

Susanna Kujala, Outi Hakala & Leena Viitaharju, Helsingin yliopisto, Ruralia-instituutti

Julkisilla elintarvikehankinnoilla on keskeinen rooli maamme ruokajärjestelmissä. Niihin käytetään Suomessa satoja miljoonia euroja vuosittain, mikä tekee hankintapäätöksistä taloudellisesti ja sosiaalisesti merkittäviä sekä kansalliselle että paikallisille ruokajärjestelmille ja siten myös huoltovarmuudelle. Muun muassa tästä syystä Suomen kansallisessa lähiruokaohjelmassa on asetettu tavoite kasvattaa lähiruoan osuutta julkisissa elintarvikehankinnoissa. Lähiruokahankintoja näyttäisi kuitenkin haastavan useat eri tekijät kuten tiedon puute. Tässä esityksessä tarkastelemme tiedon roolia lähiruoan käytössä julkisissa keittiöissä eri alueilla Suomessa.

Esitys perustuu kahteen laajaan kansalliseen kyselyaineistoon ja maakuntien väliseen vertailuun. Ensimmäinen kysely kohdistettiin kuntapäättäjille (n=191) ja toinen julkisista elintarvikehankinnoista vastaaville (n=113). Kyselytulokset osoittavat, että kuntapäättäjillä ei useinkaan ole tietoa kuntansa lähiruokahankinnoista, vaikka he tekevät hankintoja koskevia strategisia ja taloudellisia päätöksiä. Elintarvikehankinnoista vastaavatkaan eivät aina pysty antamaan tarkkoja lukuja lähiruoan käytöstään, koska lähiruoan käyttöä ei valvota järjestelmällisesti. Lisäksi hankinnoista vastaavien tieto lähiruoan tarjonnasta on tulosten mukaan monissa maakunnissa vajavaista. Näin ollen tulokset viittaavat tietovajeisiin ja tiedonvaihdon riittämättömyyteen lähiruokahankintoihin liittyen. Lisäksi tieto näyttäisi liittyvän maakunnittaisiin eroihin lähiruoan käytön osuuksissa. Vertaileva analyysi tuo esiin, että lähiruoan käyttöön vaikuttavat kuitenkin monet muutkin tekijät. Tiedon lisäksi esimerkiksi lähiruoan tarjonnalla sekä kuntien ja muiden yksiköiden strategisilla tavoitteilla on tärkeä roolinsa lähiruoan käytön edistämisessä. Tulostemme perusteella tiedon ja tiedonvaihdon lisääminen onkin yksi keskeinen tapa edistää lähiruoan käyttöä julkisissa keittiöissä, mikä tukee samalla paikallisten ruokajärjestelmien elinvoimaisuutta sekä laajemmin maaseutualueiden elinvoimaisuutta.

Mediadiskurssien välittämät affektit ontologisen turvallisuuden rakentajina: datakeskushankkeiden paikallisuutisointi raja-alueella

Christina Niskanen, Itä-Suomen yliopisto

Tarkastelen tutkimuksessani Kouvolan ja Haminan datakeskushankkeiden alkuvaiheiden paikallisuutisoinnin affektiivisia diskursseja niiden ontologista turvallisuutta rakentavasta näkökulmasta. Teknologiayritys Google on toiminut Haminassa vuodesta 2011 vakiinnuttaen asemansa useiden merkittävien investointien kautta. Kouvolan hankkeet ovat uudempia: kaupungissa on käynnissä neljä datakeskushanketta, joista yksi

kiinalaiselle kuva-ja videopalvelu TikTokille. Kaupunkeja yhdistävät sijainti Kaakkois-Suomessa Venäjän rajan läheisyydessä sekä demografiset muutokset ja talouskysymykset väestön vähentyessä ja maaseutualueiden tyhjentyessä. Hankkeiden välillä globaali turvallisuusympäristö on kuitenkin muuttunut esimerkiksi Ukrainan sodan myötä, mikä voi vaikuttaa yleisiin asenteisiin ulkomaalaista infrastruktuuria kohtaan Suomen maaperällä ja raja-alueella sekä asukkaiden kokemaan turvallisuuden tunteeseen.

Datakeskukset konkretisoivat digitalisaatiota ja globalisaatiota sekä kaupunkiympäristön, talouden ja ilmapiirin muuttumista. Ne voivat samalla horjuttaa asukkaiden kokemaa turvallisuuden tunnetta aiheuttamalla muutoksia, huolta ja epävarmuutta (Jabareen ym. 2017; Orlandi 2025; Velkova 2021). Turvallisuuskokemusta voidaan tarkastella ontologisen turvallisuuden näkökulmasta. Ontologinen turvallisuus kuvaa turvallisuuden tunnetta, joka perustuu jatkuvuuden, vakauden ja hallinnan kokemukseen (Dupuis & Thorns 1998). Kaupunkiympäristöjen kontekstissa urbaani ontologinen turvallisuus rakentuu sekä asukkaiden kokemasta luottamuksesta ja tyytyväisyydestä ympäristöönsä että kaupunkien tarjoamista mahdollisuuksista arkirutiinien ylläpitoon (Jabareen ym. 2017). Medialla on puolestaan tiedonvälittäjän asemansa vuoksi valta levittää tietoa ja valittujen puhetapojen kautta vaikuttaa mielikuviin datakeskuksista (Creech 2026). Median käyttämät diskurssit tuottavat tunteita eli affektiivisia merkityksiä (Samec 2020) ja rakentavat näin urbaania ontologista turvallisuutta.

Tutkimusaineistona toimivat datakeskusinvestointeja käsittelevät paikallismedioiden uutiset Kouvolasta vuosilta 2023–2026 sekä Haminasta vuosilta 2009–2012 hankkeiden alkuvaiheilta. Pyrin diskurssianalyysillä erottamaan datakeskuksiin liitetyt affektiiviset piirteet. Tutkimuskysymys on: Miten median välittämät affektiiviset piirteet datakeskuksista rakentavat urbaania ontologista turvallisuutta Kouvolan ja Haminan datakeskushankkeiden alkuvaiheiden paikallisuutisoinnissa?

Tarkastelemalla datakeskushankkeiden alkuvaiheita käsitteleviä paikallismediadiskursseja saadaan läpileikkaava kuvaus median välittämien asenteiden muutoksesta sekä uutta tietoa siitä, kuinka raja-alueilla suhtaudutaan ulkomaalaiseen infrastruktuuriin ja läsnäoloon globaalin epävarmuuden aikana.

Avainsanat: datakeskus, media, diskurssi, ontologinen turvallisuus

Viitteet:

Creech, B. (2026). Covering the Cloud: AI Data Center Growth Amid Local News Decline in Post-Industrial Pennsylvania. Journalism and Media, 7(3), 178. https://doi.org/10.3390/journalmedia7030178

Dupuis, A., & Thorns, D. C. (1998). Home, Home Ownership and the Search for Ontological Security. The Sociological Review (Keele), 46(1), 24–47. https://doi.org/10.1111/1467-954X.00088

Jabareen, Y., Eizenberg, E., & Zilberman, O. (2017). Conceptualizing urban ontological security: 'Being-in-the-city' and its social and spatial dimensions. Cities, 68, 1–7. https://doi.org/10.1016/j.cities.2017.05.003

Orlandi, G. (2025). Engineers Versus Peasants? Narratives and Local Anchoring of a Conflict Concerning a Future Data Centre in an Alpine Valley. Revue de Géographie Alpine, 113–2(2). https://doi.org/10.4000/15d2l

Samec, T. (2020). Normalization of Mortgages in Media Discourse through Affects and Instructions. Housing, Theory, and Society, 37(2), 180–197. https://doi.org/10.1080/14036096.2019.1584584

Velkova, J. (2021). Thermopolitics of data: cloud infrastructures and energy futures. Cultural Studies (London, England), 35(4–5), 663–683. https://doi.org/10.1080/09502386.2021.1895243

The Nordic defence turn: industrial policy and the reconfiguration of regional development

Antti Mäenpää, University of Vaasa

Geopolitical tensions have increased significantly after the war in Ukraine, exposing vulnerabilities in global value chains and prompting renewed attention to industrial resilience, strategic autonomy and defence preparedness. Recent initiatives such as the European Defence Industrial Strategy (EDIS) reflect a broader shift in which defence is no longer treated solely as a security concern but increasingly as an object of industrial policy. While much of the debate has focused on defence spending, procurement, and technological capabilities, less attention has been paid to how this shift may affect regional development (Conigrave & Shin, 2026).

As defence becomes an increasingly important objective of industrial policy, capabilities previously valued for their contribution to competitiveness, innovation or sustainability may also acquire strategic significance (Andersson & Britz, 2025). This creates new incentives for regions to reinterpret and position existing industrial strengths within emerging defence and dual-use ecosystems. However, this also raises questions on how capable the regional developers are in helping local companies in building defence connections and what types of data, tools or knowledge they may need due to this shifting landscape. Defence is therefore not simply a new policy sector or source of investment - it may alter how regional assets are valued, mobilised, and connected to national and European policy priorities.

In our study we look at how well the regional developers are adjusting to this shifting landscape and what type of policy tools, knowledge and capabilities might be missing. We also look at the strategic spatiality of industrial policies, meaning how knowledge about geography could be considered in developing new industrial policies. In this presentation we focus on some key lessons from Sweden and Denmark, which we then use to draw some conclusions towards Finnish regional development setting.

Exploring Local Manifestations of Mis- and Disinformation in Green Transition and Data Industry Projects: Experiences and Perceptions of Local Actors in Kymenlaakso, Finland

Ville-Pekka Niskanen, University of Vaasa

Municipalities play a central role in permitting, planning, and infrastructure provision for green transition and data industry projects. Because the economic, environmental, and social impacts of these projects are experienced locally, municipalities and local public debates often become focal points for political

contestation and public discussion. Consequently, local decision-making processes may also become arenas where misinformation and disinformation emerge, spread, and influence public opinion.

Despite growing interest in mis- and disinformation, little is known about how they manifest at the local level, how local actors experience them, or how they interact with broader regional, national, and international information environments. Moreover, misinformation does not circulate only through social media but through hybrid media systems in which traditional journalism, political debate, community networks, and online communication intersect. These local manifestations may remain overlooked when research focuses primarily on national-level discourse.

This study examines local experiences and perceptions of misinformation and disinformation related to green transition and data industry projects in the Finnish region of Kymenlaakso. The region provides a particularly relevant case due to several ongoing investments, including data centres in Kouvola and Hamina, and battery materials production in Kotka. At the same time, the region has experienced extensive public debate concerning renewable energy projects and other sustainability-related issues. As a region that has undergone economic restructuring and actively seeking new investment and employment opportunities, Kymenlaakso offers a valuable setting for examining the information dynamics surrounding industrial and sustainability transitions.

The study focuses on the experiences of local decision-makers and stakeholders involved in these debates. It also considers how concerns related to national security, critical infrastructure, and foreign influence may shape local information environments. By doing so, the research contributes to emerging scholarship on the intersections of sustainability transitions, industrial development, information influence, and security.

Space Technologies for Regional Governance: A Systematic Review of Earth Observation Data and GeoAI Applications

Johanna Kalliokoski, University of Vaasa, Roosa Wingström, University of Vaasa, Britta Ricker, Utrecht University, Helka Kalliomäki, University of Vaasa, Sampo Ruoppila, University of Vaasa

This systematic literature review examines how Earth Observation (EO) technologies and Geospatial Artificial Intelligence (GeoAI) intersect with regional governance and how they shape regional analytical capacities and governance. GeoAI combines spatial science with artificial intelligence methods and applications to extract knowledge from large geospatial datasets. Although the term is increasingly employed, many studies apply GeoAI methods without explicitly labelling them as such. This study therefore seeks to clarify the concept and improve understanding among policymakers, practitioners, researchers, and citizens. It also aims to demonstrate the value of EO data, which are often freely available but remain underutilized in regional governance, while highlighting their connection to the growing space economy.

Today, space technologies, including EO, are critical for multiple societal functions, such as environmental monitoring, forecasting, navigation, communications and crisis response. This review focuses on satellite data sources such as Sentinel, Landsat, MODIS, and VIIRS. Varying circumstances, such as access to satellite infrastructure, environmental conditions, and differences in training data availability create regional

disparities in EO data resources. As a result, GeoAI models do not perform uniformly across locations, making place-based analysis essential for understanding how these technologies can support governance and decision-making.

The paper has three objectives: (1) to map EO data sources and AI/ML methods; (2) to develop a typology linking GeoAI applications, satellite data sources, and spatial scales; and (3) to assess how the regional scale influences governance needs and decision-making. Although GeoAI has been studied extensively, including in previous review studies, relatively few studies have explored the integration of these technologies into governance contexts. This review addresses this gap by examining governance-related applications of GeoAI and their implications for decision-making, particularly at the regional level.

From Smart to Governed: AI, Data, and the New Political Geography of Urban Power

Asma Mehan, Huckabee College of Architecture, Texas Tech University, USA

Artificial intelligence is increasingly embedded in the infrastructures through which cities and regions are understood, managed, and governed. Yet discussions of AI in urban development often remain focused on technological efficiency, innovation, and the evolution of the “smart city.” This paper shifts attention from smartness to governance, asking how AI and data infrastructures are reorganizing knowledge, authority, and spatial power across urban and regional territories. The paper develops the concept of the governed city to describe an emerging condition in which algorithms, predictive systems, digital platforms, and data infrastructures do more than support decision-making: they influence what becomes visible, measurable, actionable, and governable. From planning and mobility to environmental monitoring and public services, these systems redistribute capacities to produce and mobilize knowledge among governments, technology companies, institutions, and communities. Drawing on comparative urban examples, the paper examines three interconnected dimensions of this transformation: the changing geographies of knowledge production; the uneven distribution of digital infrastructures and institutional capacities; and the growing tension between technologically enabled governance and democratic accountability. Particular attention is given to the material and territorial dimensions of seemingly immaterial data, including infrastructures, energy demands, ownership, and their locally uneven consequences. Rather than treating AI as a placeless technological innovation, the paper argues for a geographical understanding of artificial intelligence as a territorial process. AI simultaneously operates through global networks and becomes embedded in particular places, institutions, infrastructures, and political arrangements. Understanding this relationship is essential for explaining how the contemporary data economy is reshaping regional development and producing new geographies of knowledge, dependency, and power.

Keywords: artificial intelligence; data infrastructures; territorial governance; urban geography; regional transformation; digital power

Place-based legitimacy of industrial policy through the lens of strategic navigation

Helka Kalliomäki, Lisa Wätzold, Antti Mäenpää & Johanna Kalliokoski, University of Vaasa

The resurgence of industrial policy has been driven by ambitions related to green transition, strategic autonomy, economic resilience, and security. While these policies are formulated largely at national and supranational levels, their implementation is inherently place-based. Industrial investments, infrastructure requirements, environmental impacts, and social acceptance are unevenly distributed across territories, raising fundamental questions about the legitimacy of contemporary industrial policy. Despite growing scholarship on new industrial policy (e.g. Rodríguez-Pose & Dijkstra 2026), limited attention has been paid to how its legitimacy is constructed in contexts where localities often bear substantial risks and land-use pressures while anticipated benefits may diffuse across broader scales.

This paper develops the concept of place-based legitimacy of industrial policy by reinterpreting the strategic navigation framework developed in a strategic spatial planning context (Granqvist et al. 2021). The framework distinguishes between competitive and collaborative settings and between strategic and communicative rationalities in processes of strategic planning, presenting a useful framework for spatially strategic navigation within complex industrial policy landscape. Drawing on a conceptual and document analysis of recent industrial policy literature, the paper explores how legitimacy emerges through navigation between four tentative strategic orientations: strategic competition, strategic collaboration, inclusive competition, and inclusive collaboration.

We argue that contemporary industrial policy increasingly requires balancing territorially selective interventions with expectations of territorial fairness and participation. This challenge is particularly visible in for instance green reindustrialisation processes, where regions compete for strategic investments while simultaneously being expected to collaborate across administrative and national boundaries. The paper contributes to emerging debates on place-based industrial policy by offering a conceptual framework for analysing legitimacy as a spatially embedded process of strategic navigation. It concludes that the long-term effectiveness of industrial policy depends not only on economic performance but also on its ability to create legitimate relationships between national ambitions and territorially differentiated development pathways.

References:

Granqvist, K., Mattila, H., Mäntysalo, R., Hirvensalo, A., Teerikangas, S. & Kalliomäki, H. (2021): Multiple Dimensions of Strategic Spatial Planning: Local Authorities Navigating between Rationalities in Competitive and Collaborative Settings, Planning Theory & Practice 22: 2, 173-190, https://doi.org/10.1080/14649357.2021.1904148

Rodríguez-Pose, A. & Dijkstra, L. (2026). Playing Europe's hand: Competitiveness, place and the high stakes of territorial myopia. Regional Science Policy & Practice, 100347, https://doi.org/10.1016/j.rspp.2026.100347

Working Group 6: Geographies of innovations and new technologies

Chair: Johanna Hautala, University of Turku & Roosa Wingström, University of Vaasa

A case study on regional public sector innovations for the twin transition

Anni Tuomaala & Ryynänen Toni, University of Helsinki

The term 'twin transition' refers to the combination of the green and digital transitions. Although these terms are used increasingly in EU policies and academic literature, their regional manifestations or how these transitions concretely take place on the regional level require further research. Our qualitative case study focuses on the spatial representation of the twin transition in specific European regions. We analyse how developers of regional innovations try to advance and contribute to the twin transition, and what challenges the development of regional innovations tends to encounter. The research data were collected during a multi-country public sector digital innovations development project. The data collection focused on public sector sustainability challenges relevant to specific regions, which were identified as development pilots in four case regions: the green transition map service (Finland), the municipal innovation facilitation service (Sweden), the regional waste data hub (Iceland), and the sensor-based flood monitoring system (Ireland). The data collected from these pilots consists of meeting materials, presentations, reports (such as capacity-building insights, service definitions, technical specifications, and procurement materials) and user testimonials (interviews and surveys). The study uses a real-life, exploratory single-case research design with multiple project examples as the data analysis method.

Global Networks and Sectoral Replication in Immersive Technologies: Evidence from Online Job Postings

Ayu Pratiwi, University of Turku

Technological capabilities are assumed to be geographically concentrated but multinational firms can deploy them internationally through labor demand allocation and labor mobility. Nevertheless, little is known whether networks of international labor demand can produce sectoral replication or diversification between the actual job activity of the vacancy vis-a-vis the headquarters primary economic activity. This study examines the cross-border labor demand for immersive technology (IMT)-related skills to test the premise using ~13,000 job vacancies related to immersive technologies from 19 countries. We measure alignment between the vacancy-associated economic activity and the firm's primary NACE activity. We used the shift share design to capture how strongly a vacancy's destination is connected to headquarters countries with extensive international IMT labor-demand networks. We found that greater exposure is associated with precise division-level instead of section-level alignment, particularly through domestic network exposure. This interpretation is consistent with Boschma’s multidimensional conception of proximity and with the “local buzz–global pipelines” framework. International IMT vacancy networks thus

appear to facilitate the geographic replication of specialized capabilities, rather than inducing sectoral diversification.

Beyond entrepreneurial intention: spatial origin and venture activity among Namibian STEM students

Shandy Aditya, University of Turku

Entrepreneurship is a pathway for students to realise ideas, address societal problems, and create jobs especially in times and places of uncertain work, limited regional resources, network and support, such as in Africa. Universities and Institutions offer support programmes for entrepreneurship intention as knowledge-based region, although the venture is not always survived. Currently there exists little research about venture outcome in the global south, particularly in southern Africa. This research analyses entrepreneurial paths, regional support, and venture outcomes among STEM students at two Namibian universities University of Namibia and the Namibia University of Science and Technology. Tracing the steps they take before, during, and after an entrepreneurship programme, the triple helix actors who support or hold back each step, and how these paths differ between students from rural and central regions. The research questions is how does spatially uneven access, shaped by students' regional origin towards entrepreneurship journey? The research will be Grounded in critical realism, emphasises the process tracing students' entrepreneurial paths. This study uses a multiple-case design with four groups, crossing students' region of origin with campus location. A screening survey will sort students into groups, followed by semi-structured interviews with programme participants, non-participants, alumni, mentors, and staff (50–60 in total) to gain clarity and answer elaboration in Namibia, March–May 2027 with field access from the Promoting Circular Economy (ProCE) project. This study contributes to entrepreneurship research by exploring little-known spatial paths of entrepreneurship in Southern Africa. Moving beyond intention, it traces which actors support or hinder each step, how paths differ between rural and central regions, and how ventures survive after the programme. It connects economic geography and entrepreneurship by treating peripherality as a relational position shaping how students turn support into ventures.

Future-oriented regulation and spatial political economy: Examples from marine logistics and pharmaceutical industry

Toni Ahlqvist, University of Turku

In the current European context, industrial organisations and policies are increasingly conditioned by such geopolitical ideas as strategic autonomy and technological sovereignty. Simultaneously, novel technologies and innovations are accelerating this change of geopolitical landscape. Thus, there is an increasing demand for more future-oriented regulation that would help industrial organisations to cope with these changes in operational environments. In this presentation, we firstly open a conceptual perspective to this topic via two concepts: anticipatory organisation, e.g., actor engaged in future-oriented agency and actions to affect policy settings, and future-oriented regulation, e.g., anticipatory policy setting for enabling and inhibiting particular industrial practices. Secondly, we position these concepts in wider contexts of European innovation policies and technological change through the lens of spatial political economy. Thirdly, we

present stylised examples from the industrial domains of marine logistics and pharmaceutical manufacturing, reflecting the results of the two projects realised in the Finland Futures Research Centre, namely Gyroscope (G), Research Council of Finland (353056) and LifeFactFuture (LFF), Business Finland (6819/31/2023). We compare the anticipatory features of organisations and regulations in these industrial domains, with examples of alternative fuels (G), digitalisation (G & LFF), and regulation experiments (G & LFF).

Geographies of GMO Acceptance: Public and Expert Perspectives in Europe and North America

Mikko Karhu, University of Vaasa

This abstract discusses about public and expert attitudes towards genetically modified organisms (GMOs) and explores how acceptance varies across applications and regional contexts. The background of this abstract is in international ASAP project, which studies GMO biofuels and their societal acceptance and ethical issues. The abstract is based on a literature review of published studies and research reviews covering Europe, the United States and Canada. The reviewed literature includes surveys, interviews, media analyses and stakeholder studies focusing on GMO technologies, biotechnology and GMO-based biofuels. Particular attention is paid to differences between expert and public perspectives and to regional variation in technology acceptance. The reviewed studies indicate that experts generally view GMO technologies more positively than the public. However, acceptance is strongly dependent on the intended application. While GMO food applications often generate substantial disagreement between experts and the public, attitudes towards GMO-based biofuels appear more convergent. Across both Europe and North America, potential environmental and climate benefits are associated with higher levels of acceptance, whereas concerns regarding food production, corporate interests and perceived risks may reduce support.

New kind of being(s) there(s): tacit knowledge and remote work technologies

Johanna Hautala, University of Turku

The paper aims to understand emerging geographies of tacit knowledge through advanced remote-work technologies: telepresence robots, holograms and virtual avatars. These technologies enable ‘being there’ in more than one location (and space) at once and using communication that resembles a face-to-face experience. The research questions are: (1) Can tacit knowledge, when considered from intellectualist and phenomenological perspectives, be shared through TPRs, holograms and avatars? (2) How is the experience of ‘being there’ connected to tacit knowledge sharing through these technologies? Based on interviews and autoethnography, the results show that each technology confers the ability to exert specific spatial agency elsewhere. From the intellectualist perspective, all studied technologies allow the sharing of some tacit knowledge, whereas virtual avatars enable the sharing of some tacit knowledge also from the phenomenological perspective.

Spatiality of Virtual Reality: A Phenomenological Perspective on Body–Space Relations in VR

Roosa Wingström, University of Vaasa

This paper examines how spatiality is constructed and experienced in virtual reality (VR). While VR is increasingly adopted for education, training, and entertainment, we still know little about the spatial contexts that shape these social processes. Geographical inquiries are needed to better conceptualise virtual space and how such technologically mediated spatiality comes about. Addressing this gap, this paper uses Merleau-Ponty's phenomenological concepts to analyse empirical observations of users interacting with a VR training platform. By centralising the body as the medium through which virtual spatiality is constructed, this paper advances geographical debates on virtual space. The findings illustrate that users rely on embodied actions, such as habitual orientation and perceptual faith, to make sense of virtual spaces. However, VR technology also challenges the way users navigate these spaces, as it requires them to continually negotiate their sense of presence. Subsequently, users must employ imaginative perception and bodily habits to sustain virtual spaces. This paper illustrates how virtual space emerges from these ongoing interactions between technology and embodied experience. The paper discusses the implications of these findings for spatial theory and phenomenological methodology in digital geography.

Working Group 7: Place-Based perspectives on the green transition

Chair: Ilkka Luoto, University of Vaasa, Hannu Linkola, University of Turku & Tiina Pitkänen, University of Vaasa.

Transnational Value Co-Creation in Sustainable Coffee: Linking Indonesian Coffee Origins and Finnish Consumption Spaces

Guruh Sugiharto, University of Turku

Global Value Chains (GVCs) are increasingly characterized by spatial fragmentation between Global South production sites and Global North consumption environments. This geographical decoupling creates significant governance challenges, particularly in aligning sustainability goals across varying institutional frameworks. Traditional economic models often emphasize value extraction, leading to a disconnect between Northern ethical consumption demands and the socioecological realities of Southern agricultural regions. Addressing the conference theme, The Power of Place 2.0, this paper presents a conceptual framework for "Regenerative GVCs" by synthesizing economic geography (Global Production Networks) and marketing theory (Service-Dominant Logic). The research conceptualizes coffee not merely as a traded commodity, but as a relational medium that spatially links smallholder agroforestry systems in Indonesia with experiential consumption spaces in Finland—the world's highest per capita coffee-consuming nation. While Indonesian smallholder farmers navigate sustainability through informal social networks and institutional voids, Finnish consumers act as active micro-foundation agents who co-govern the value chain through ethical choices and experiential engagement. Using an abductive, multimethod approach combining qualitative firm-level insights from Indonesia with quantitative consumer surveys and Social Network Analysis (SNA) in Finland, this study examines how sustainability narratives are negotiated, translated, and legitimated across transnational spaces. By treating production origins and urban consumption spaces as interconnected geographic nodes within global networks, the framework illustrates how place-based situational knowledge can bridge institutional distances. Ultimately, this paper advances understanding of how strategic coupling and value co-creation can transform linear supply chains into regenerative, resilient networks, empowering Southern producers while enhancing transparency and equity in global agro-food trade.

Keywords: Global Production Networks (GPN), Service-Dominant Logic, Value Co-Creation, Coffee GVC, Institutional Voids, Regenerative Supply Chains

Can wind power reach no-net loss of biodiversity?

Saara Luukkonen, Aleksi Räsänen, Matti Koivula, Katja Kangas & Anne Tolvanen, Natural Resources Institute Finland (Luke)

Wind power provides fossil-free energy, but the construction of wind energy infrastructure affects biodiversity and alters the environment. These impacts can be reduced using different steps of mitigation

hierarchy, i.e., avoiding, minimising, and compensating nature loss. In our previous study, we analysed how the impacts can be avoided by conducting spatial suitability analysis of wind power development in the region of Pirkanmaa. We examined optimal wind power allocation in three different electricity production scenarios and found substantial tradeoffs between minimising biodiversity impacts and maximising distance from settlements.

Building on these findings, the present study investigates if the remaining biodiversity impacts of wind power development can be compensated to achieve regional no-net loss of biodiversity.

We assess this by (1) quantifying the habitat hectare loss caused by wind power development, i.e., the areal extent and ecological quality of each lost habitat type patch, and (2) identifying the most suitable locations for implementing compensation measures for each habitat type under each electricity production scenario. The analysis shows whether no-net loss of biodiversity can be achieved in different energy production scenarios and how large areas are required for wind power development if compensation is accounted for. The study offers insights into regional approaches for biodiversity compensation, supporting the integration of compensation into spatial planning.

Playing controversial Innovation? Assembling RAS start-ups in Finland and Germany

Moritz Albrecht, University of Eastern Finland & Gordon Winder, Ludwig-Maximilians University Munich

Recirculating Aquaculture Systems (RAS) as a mean to produce consumer market sized fish are currently framed as the new, innovative and better aquaculture. In this vein, they should solve not only the ecological downsides of traditional aquaculture such as water-based emissions, disease and coastal disturbances but are portrayed to create ultrafresh and pristine food products. Contrary, RAS sector development with its closed off and highly technological approach has been prone to financial challenges, claims of denaturalizing fish, threatening fish welfare, and critics on its extensive energy needs. Hence, RAS assembles a blue economy moment prone with multiple controversies that are played out through different expressive and material components. The paper takes a closer look at this assembling process to unfold how new ventures strategically position themselves and work to establish success and on how multiple layers of controversy surface, are employed, and affect the sectors becoming. The study focuses on two prominent RAS start-ups in Finland and Germany portraying their short history, their networks, and their engagement with the material and expressive components that reproduce their own and the sectors development. The paper shows how the RAS companies are playing out various layers of controversy to establish themselves as beacons of a better blue economy while setting pathways for sectoral development frequently misaligned with their own locally embedded and sustainable public narratives.

Uneven rural futures of the green energy transition

Ilkka Luoto, University of Vaasa & Hannu Linkola, University of Turku

The rapid expansion of green energy infrastructure and associated industrial ecosystems is reshaping rural landscapes and local economies across Europe. Industrial-scale solar power plants have emerged as a

significant form of land use with the potential to influence regional development trajectories and regions' capacity to pursue sustainable futures. In Finland, more than 40 solar power plants are currently operational, approximately 10 are under construction, and around 300 are at various stages of planning.

While green energy projects are primarily evaluated based on their contribution to a low-carbon economy, their broader implications for rural communities remain insufficiently understood. This study asks how the green energy transition, and particularly industrial-scale solar power plant projects (exceeding 1 MW in capacity or covering more than 50 hectares), address issues of inclusivity, and how they shape rural milieus, landscapes, and nature.

The study adopts a place-based perspective, recognizing that regional development paths depend not only on the energy infrastructure but also on multi-level governance arrangements, ownership structures, regulatory frameworks, and the distribution of economic benefits. Drawing on assemblage thinking, the study develops a relational geographical understanding of the trajectories, interests, and values associated with green energy futures in rural areas.

Qualitative data from stakeholder interviews, policy documents, and local development plans were complemented by three future-oriented workshops conducted during 2026. The collected dataset is used to explore possible pathways and roadmaps for rural energy futures from the perspectives of experts, researchers and other key stakeholders.

The findings show a lack of clear vision and an inability to form shared horizon for a green energy future. As result, many municipalities are navigating a period of experimentation in which the long-term consequences of green energy development remain difficult to anticipate. Green energy policy should therefore move beyond energy production targets and give greater weight to place-specific development objectives, local participation, and the evaluation of rural impacts as integral components of the transition. There is also a need for a comprehensive national guidance for permitting practices.

Hiilidioksidin talteenotosta ilmastohyötyjen lisäksi kasvua aluetalouteen?

Outi Hakala & Susanna Kujala, Helsingin yliopisto, Ruralia-instituutti

Hiilidioksidin talteenotolla on keskeinen rooli vihreässä siirtymässä, sillä se tarjoaa keinon hillitä hiilidioksidipäästöjä. Hiilidioksidin talteenoton avulla voidaan siis ennen kaikkea auttaa ilmastoa, mutta se tarjoaa myös erilaisia taloudellisia mahdollisuuksia. Silti näistä taloudellisista mahdollisuuksista eri alueilla ei vielä tiedetä paljon. Nämä mahdollisuudet vaihtelevat alueiden välillä, etenkin jos keskitytään bioperäiseen hiilidioksidin talteenottoon ja hyödyntämiseen. Bioperäistä hiilidioksidia syntyy esimerkiksi biomassan poltosta. Tässä esityksessä keskitymme bioperäisen hiilidioksidin talteenoton ja hyödyntämisen aluetaloudellisiin mahdollisuuksiin erityisesti Etelä-Savossa.

Esitys perustuu EU:n osarahoittamaan Hiilidioksidin talteenoton ja käytön mahdollisuudet Etelä-Savossa (BioCO2-ES) -hankkeeseen, jossa tuotetaan uutta tietoa biohiilidioksidin talteenoton ja käytön mahdollisuuksista Etelä-Savon alueella. Yksi tarkasteltava osa-alue hankkeessa on talteenoton ja hyödyntämisen aluetaloudelliset vaikutukset erilaisissa toteutusvaihtoehdoissa. Esityksessä käsitellään

muun muassa sitä, miten hiilidioksidin talteenoton ja hyödyntämisen välilliset vaikutukset heijastuvat eri toimialoille, sekä sitä, kuinka alueelliset ominaisuudet vaikuttavat taloudellisiin mahdollisuuksiin.

Paikkaperustainen johtaminen vihreän energian maankäyttöhankkeissa – Tarkastelussa aurinkovoimarakentaminen

Tiina Rinta-Rahko, Vaasan yliopisto

Väitöskirjatutkimuksessa tarkastellaan paikkaperustaisen johtamisen, paikkaperustaisen aluekehittämisen ja inkluusion merkitystä vihreän siirtymän maankäyttöhankkeissa, erityisesti teollisen mittaluokan aurinkovoimarakentamisen näkökulmasta. Tutkimus toteutetaan artikkeliväitöskirjana. Tutkimuksen tavoitteena on selvittää, miten paikalliset toimijat, kansalaiset ja eri hallinnon tasot osallistuvat uusiutuvan energian hankkeiden suunnitteluun, päätöksentekoon ja toteutukseen sekä millaisia vaikutuksia osallistumisella on hankkeiden hyväksyttävyyteen ja toteuttamiseen.

Tutkimuksen teoreettinen viitekehys rakentuu paikkaperustaisen aluekehittämisen, paikkaperustaisen johtamisen, inkluusion sekä monitasoisen hallinnan teorioille. Tarkoituksena on pohtia, toteutuuko vihreä siirtymä riidattomana yhteisluomisena, jossa eri toimijoiden pyrkimykset tuottaisivat yhteiskunnallisia, taloudellisia ja alueellisia hyötyjä.

Tutkimuksessa käytetään laadullisista ja myös vertailevaa tutkimusotetta. Laadullinen tutkimusmenetelmä auttaa ymmärtämään kokemuksia, merkityksiä ja ilmiöitä osallistamisten käytännöistä. Vertailevan tutkimus soveltuu eri maiden paikallishallinnon, paikkaperustaisuuden ja kaavoitus- ja luvitusprosessien vertailuun.

Aineistoina hyödynnetään Vaasan yliopiston ja Turun yliopiston yhteisen AuvoRa-hankkeen tutkimusaineistoja, kuten haastattelujen (32 haastattelua) ja karttapohjaisen (Maptionnaire karttaohjelma) kyselytutkimuksen tuloksia. AuvoRa-hankkeessa tutkittavien yksittäisten tapauksien analyysin kautta, tutkimukseni asettuu myös ns. tapaustutkimuksen kehykseen (case study), missä yksittäiset tapaukset selittävät vihreän siirtymän paikalliseen teollistamispolitiikkaan liittyviä teemoja.

Tutkimus täydentää aiempaa paikkaperustaista aluekehittämistutkimusta tuomalla osallistavan johtamisen näkökulmaa maankäyttökysymyksiin. Lisäksi pyrin edistämään kriittistä ymmärrystä niin kutsutun kestävän aluekehityksen sisällöistä. Väitöskirjatutkimuksen odotetaan lisäävän ymmärrystä siitä, miten alueelliset erityispiirteet, paikallinen johtaminen ja osallistamiskäytännöt vaikuttavat vihreän siirtymän hankkeiden hyväksyttävyyteen ja toteutukseen. Lisäksi tutkimus tunnistaa Suomen kaavoitus- ja luvitusprosessien vahvuuksia ja kehittämistarpeita sekä tuottaa käytännönläheistä tietoa julkisen sektorin, hankekehittäjien ja aluekehittämistoimijoiden käyttöön.

Kestävyysmurros Pohjois-Karjassa – Siirtymän maantieteellinen tarkastelu

Antti Saarelainen, Mikko Piltonen & Lasse Peltonen, Itä-Suomen yliopisto

Kestävyysmurroksen tutkimuksessa on korostettu siirtymien alueellista eriytymistä sekä sitä, että murroksen mahdollisuudet, kustannukset ja hyödyt jakautuvat epätasaisesti eri alueiden välillä (Häyrynen ym., 2023;

Mustonen ym., 2025). Siirtymän maantieteellisen tarkastelun ja ymmärryksen tarve on tunnistettu jo aikaisessa vaiheessa (Bridge, 2018) ja maantieteellisesti siirtymää on tutkittu esimerkiksi energiamaantieteen näkökulmasta koulukunnassa (Baka & Vaishnava, 2020).

Itä-Suomea koskevassa tutkimuksessa erityisesti periferiat ovat nousseet keskeisiksi tarkastelukohteiksi, sillä niillä on tunnistettu samanaikaisesti tärkeä rooli uusiutuvan energian ja biotalouden kaltaisissa murroksissa samalla, kun ne kohtaavat erityisiä kehityshaasteita (Donner-Amnell, 2020; Halonen ym., 2025).

Esityksessämme kysymme, millaisena kestävyysmurros toteutuu rajaseudulla sijaitsevassa Pohjois-Karjalassa ja millaiset alueelliset tekijät hidastavat tai mahdollistavat murroksen etenemistä. Analyysi perustuu Kestävyysmurroksen tilannekuva ja toimijaverkkokartoitus Pohjois-Karjalassa -hankkeessa kerättyihin 38 teemahaastatteluun.

Tulokset osoittavat, että Pohjois-Karjala ilmentää useita alueellisille kestävyyssiirtymille tyypillisiä jännitteitä. Maakunta nähdään uusiutuvan energian, metsäbiotalouden ja vetytalouden potentiaalisena kehittämisalueena, mutta murroksen etenemistä rajoittavat samanaikaisesti rahoitukseen, infrastruktuuriin, osaamiseen, sääntelyyn ja investointiympäristön epävarmuuteen liittyvät haasteet. Haastatteluissa korostui myös odottava ilmapiiri: monet toimijat tunnistivat murroksen tarjoamat mahdollisuudet, mutta suhtautuivat uusiin avauksiin varovaisesti ja kuvasivat epävarmuuden vähentävän halukkuutta investoida tai kokeilla uusia ratkaisuja. Murros näyttäytyy alueella myös samanaikaisesti tiettyjen alueen toimijoiden strategisena tavoitteena kuin myös ulkoa tulevana vaatimuksena. Nämä havainnot tukevat näkemyksiä kestävyysmurroksen alueellisesti eriytyneestä luonteesta sekä keskusten ja periferioiden välisistä dynamiikoista.

Rajaseudun asema, itärajan sulkeutuminen ja muuttunut turvallisuusympäristö muodostavat murrokselle erityisiä reunaehtoja, mutta myös uusia perusteluja energiaomavaraisuuden ja huoltovarmuuden vahvistamiselle. Tulokset korostavat alueellisen oikeudenmukaisuuden ja rajaseutujen erityispiirteiden merkitystä kestävyysmurroksen tutkimuksessa ja edistämisessä.

References:

Baka, J., & Vaishnava, S. (2020). The evolving borderland of energy geographies. Geography Compass, 14(7), e12493. https://doi.org/10.1111/gec3.12493

Bridge, G. (2018). The map is not the territory: A sympathetic critique of energy research's spatial turn. Energy Research & Social Science, Spatial Adventures in Energy Studies:, 36, 11–20. https://doi.org/10.1016/j.erss.2017.09.033

Donner-Amnell, J. (2020). Elinvoimaista ja kestävää kehitystä kasvuseutujen ulkopuolella? : Tapaustutkimukset Jämtlannista ja Kainuusta. Terra, 132(3), 115–131. https://doi.org/10.30677/terra.95473

Halonen, M., Albrecht, M., & Kuhmonen, I. (2025). Introduction to Rescaling Sustainability Transitions. Teoksessa M. Halonen, M. Albrecht, & I. Kuhmonen (Toim.), Rescaling Sustainability Transitions: Unfolding the Spatialities of Power Relations, Governance Arrangements, and Socio-Economic Systems (s. 1–13). Springer Nature Switzerland. https://doi.org/10.1007/978-3-031-69918-4_1

Häyrynen, S., Mustonen, A., & Salmivuori, E. (2023). Syrjäseudut siirtymässä: Kestävyysmurroksen ja sen oikeudenmukaisuuden moninaiset tulkinnat periferiastrategioissa. Alue ja Ympäristö, 52(2), 99–120. https://doi.org/10.30663/ay.130499

Mustonen, A., Salmivuori, E., Tervaharju, T.-M., Armila, P., Häyrynen, S., Kallio, K. P., Kuusiola, T., Laihonen, M., Lyytimäki, J., Salonen, A. O., Vainikka, V., & Valkonen, J. (2025). Syrjivästä siirtymästä reiluun kestävyysmurrokseen: Suomen Kulttuurirahaston Argumenta-hanke Kestävyysmurroksen marginaalit. https://erepo.uef.fi/handle/123456789/34149

Vihreän energiasiirtymän oikeudenmukaisuus ja tulevaisuudet Suomessa – Case-tutkimus teollisesta aurinkovoimatuotannosta paikallisuuden kontekstissa

Tiina Pitkänen, Vaasan yliopisto

Ilmastonmuutos etenee ja vihreä siirtymä on keskeinen keino vähentää kasvihuonepäästöjä. Suomeen on keskittynyt merkittäviä määriä uusiutuvan energian tuotantoa. Teollinen aurinkovoimatuotanto on yksi uusiutuvan energian tuotantomenetelmä Suomessa, ja jopa 150 hehtaarin suuruisia hankkeita on yli 100 suunnittelussa tällä hetkellä eri puolilla maata. Energiasiirtymä on yksi Suomen kestävän kasvun tavoite. Kansainväliset energiayhtiöt kehittävät hankkeita.

Vihreälle energiasiirtymälle on tyypillistä kompleksisuus, joka aiheutuu siitä, että siirtymässä toimii samaan aikaan useita toimijoita erilaisilla tavoitteilla. Etenkin paikallisten ympäristöjen näkökulmasta hankkeet ovat usein haasteellisia. Esitelmäni aihe on väitöskirjatutkimukseni, jossa tutkin vihreän energiasiirtymän toimijuuksia, paikallisia vaikutuksia, hallintaa ja tulevaisuutta teollisessa aurinkovoimatuotannossa lähtökohtana teoria siitä, että erilaisten arvojen ja tavoitteiden yhteensovittaminen, inklusiivisuus, suunnittelu- ja päätöksentekoprosesseissa edistää vihreän siirtymän kompleksisuuden hallintaa, vihreän siirtymän oikeudenmukaisuutta ja etenemistä ja hankkeiden oikeuttamista.

Väitöskirjatutkimuksessani tutkin kenen ehdoilla vihreää siirtymää tapahtuu ja millaisia ympäristöjä ja paikkoja aurinkovoimalat tuottavat nyt ja tulevaisuudessa. Tutkin teollisen aurinkovoimatuotantoa väitöskirjatutkimuksessani paikallisuuden kontekstissa oikeudenmukaisen siirtymän, tulevaisuuden tutkimuksen ja tilan ja paikan teorioilla. Esittelen väitöskirjatutkimukseni tutkimusasetelman ja tuon esille tähän mennessä väitöskirjatutkimuksessani kertyneitä tutkimustuloksia.

Väitöskirjatutkimukseni on laadullinen case-study -tutkimus teollisen aurinkovoimatuotannosta ja teollisen aurinkovoimatuotannon ja tuulivoiman hankkeista kymmenessä suomalaisessa kunnassa. Väitöskirjatutkimukseni tutkimusaineisto on kerätty Vaasan yliopiston ja Turun yliopiston AuvoRa-tutkimushankkeessa. Tutkimusaineistossa on 34 asiantuntijahaastattelua, etnografisia havainnointiaineistoja keskustelutilaisuuksista ja kaavojen yleisö- ja ympäristövaikutusten arviointitilaisuuksista, asiakirja-aineisto ja 300 vastauksen GIS-karttakyselyaineisto. Esitelmäni aihe on väitöskirjatutkimukseni.

Väitöskirjatutkimukseni tuottaa tutkimustietoa vihreän energiasiirtymän oikeudenmukaisuudesta, arvoista, paikallisista vaikutuksista nyt ja tulevaisuudessa ja hyvistä suunnittelu- ja päätöksentekomenetelmistä.

Väitöskirjatutkimuksellani tuotan tutkimustietoa siitä, millaiseen suuntiin energiasiirtymä voi viedä alueita tulevaisuudessa.

Tiina Pitkänen (M.Sc., M.A.) on Projektitutkija Vaasan yliopistossa Vaasan yliopiston ja Turun yliopiston AuvoRa-tutkimushankkeessa.

Avainsanat: Vihreä energiasiirtymä, teollinen aurinkovoimatuotanto, oikeudenmukainen siirtymä, ennakointi, päätöksenteko, inklusiivisuus, kulttuuriympäristö, maisema, arvot, demokratia.

Working Group 8: Arvokkaat vai arvottomat? – Maat, kiinteistöt ja asukkaat

Chair: Eija Meriläinen, University of Vaasa, Salla Jokela, Tampere University, & Markus Laine, Tampere University,

Beyond Transit-Induced Gentrification: Socioeconomic Change around Helsinki Metro Stations

Elham Bacity, University of Helsinki

Transit-Oriented Development (TOD) is often associated with rising accessibility, increasing housing demand, and socioeconomic upgrading. This study examines the long-term socioeconomic transformation of neighbourhoods surrounding the Puotila, Rastila, and Vuosaari metro stations in eastern Helsinki, following the opening of the Vuosaari metro line in 1998. Using 250 × 250 metre grid data from the Finnish Environmental Institute's YKR database, the study analyses changes between 1990 and 2012. Areas within approximately 800 metres of the three metro stations are examined as the treatment area, while comparable areas outside the catchment are used as controls, excluding areas influenced by other rail connections. Propensity Score Matching (PSM) and Difference-in-Differences (DiD) regression are used to examine whether the socioeconomic trajectory of the metro catchment differed from that of comparable areas.

The results do not show the expected pattern of socioeconomic upgrading typically associated with transit-induced gentrification. Instead, the analysis indicates a relative decline in median household income in the treatment areas during the post-metro period. At the same time, the study identifies substantial increases in population density and the share of rental housing. The findings therefore suggest a more complex relationship between transit investment, residential change, and socioeconomic transformation than a straightforward process of transit-induced gentrification. By focusing on a long term transformation around three metro stations, the study contributes to discussions of housing affordability, socio-spatial differentiation, and the uneven effects of urban development. The findings also raise questions about how transit investment interacts with housing tenure and local housing policies: rather than producing straightforward socioeconomic upgrading, increased accessibility and residential development may coexist with a higher share of rental housing and lower median household income. The study therefore highlights the importance of considering residents and housing systems when assessing the socioeconomic consequences of transport-led urban development.

Keywords: Transit-Oriented Development; socioeconomic change; gentrification; housing; socio- spatial differentiation; Helsinki; metro stations

Kiistanalaiset julkiset tilat kaupunkien rantavyöhykkeillä – oppeja Tampereelta ja Kööpenhaminasta

Markus Laine, Salla Jokela & Mikko Kyrönviita, Tampereen yliopisto

Ranta-alueista on tullut tärkeitä kaupunkikehityksen paikkoja pohjoismaisissa kaupungeissa. Talouden rakennemuutoksen myötä rantojen maankäyttö on muuttunut, kun kaupunkien kasvukoalitiot ovat tunnistaneet niiden maan ja kiinteistöjen kasvupotentiaalin (Molotch 1976; Anselmi & Vicari 2020). Kaupungit kehittävät ranta-alueita kasvattaakseen maa- ja kiinteistöomaisuuden arvoa sekä houkutellakseen investointeja, osaajia ja veronmaksajia. Uudet asuinalueet suunnataan yhä useammin hyvätuloisille asukkaille, kansainvälisille osaajille ja vierailijoille. Samaan aikaan asuntojen hintojen nousu ja maaomaisuuden finansialisoituminen haastavat pohjoismaisen suunnittelun perinteen, joka on nojannut tasapainoisen alueellisen kehityksen ihanteeseen ja asumisen inklusiivisuuteen.

Esityksessämme tarkastelemme tämän kehityksen dynamiikkaa kahdessa uudessa rantarakentamiskohteessa: Tampereen Ranta-Tampellassa ja Kööpenhaminan Nordhavnissa. Nämä alueet ovat kiinnostavia esimerkkejä siitä, kuinka maan ja asumisen hinnan kallistuminen kaventaa kohtuuhintaisen asumisen mahdollisuuksia ja kuinka kehityshankkeita oikeutetaan yhä useammin julkisten tilojen – kuten rantabulevardien, puistojen ja uimapaikkojen – inklusiivisuudella.

Esittelemme tutkimusta, jossa paneudumme kaupunkilaisten kokemuksiin tästä inklusiivisuudesta. Olemme järjestäneet fokusryhmäkeskusteluja, joissa hyödynnämme yhteissuunnitteluun kehitettyä generatiivista tekoälytyökalua. Analyysimme keskittyy tarjoumiin (affordances) (Gibson 2014), eli rakennetun ympäristön tarjoamiin toiminnallisiin, emotionaalisiin ja sosiaalisiin mahdollisuuksiin ja rajoitteisiin eri sosiaalisten ryhmien näkökulmasta. Näitä verrataan osallistujien luomiin vaihtoehtoihin.

Tutkimus syventää ymmärrystä siitä, miten käsitykset toivotusta kaupunkikansalaisuudesta rakentuvat ja välittyvät uusien rantavyöhykkeiden julkisten tilojen suunnittelussa. Tuotamme tietoa siitä, millaisina kaupunkilaiset kokevat sosiaalisesti inklusiivisiksi suunnitellut tilat ja miten he tulkitsevat ja haastavat suunnittelun käytäntöjä. Tätä ymmärrystä voidaan hyödyntää tarkasteltaessa sitä, miten sosiaalisen inkluusion politiikat muovautuvat finansialisoituneen kaupunkikasvukoneen aikakaudella ja millaisia seurauksia tällä on pohjoismaisten kaupunkien luonteelle.

Viitteet:

Anselmi, G., & Vicari, S. (2020). Milan makes it to the big leagues: A financialized growth machine at work. European Urban and Regional Studies, 27(2), 106-124.

Gibson, J. J. (2014). The ecological approach to visual perception: classic edition. Psychology press.

Molotch, H. (1976). The City as a Growth Machine: Toward a Political Economy of Place. American Journal of Sociology, 82(2), 309–332. JSTOR.

Asumista assettilogiikan kurimuksessa rakennemuutospaikkakunnalla

Eija Meriläinen, Vaasan yliopisto & Martin Fougère, Hanken

Asuntojen “assetisaatiota” (housing assetization) pidetään yhtenä keskeisistä prosesseista, jotka heikentävät asumisoloja eri puolilla Eurooppaa. Asuntojen asetisaation dynamiikkaa on kuitenkin tutkittu pääasiassa kasvavilla kaupunkialueilla, joilla asuntojen hinnat nousevat. Tässä tutkimuksessa tarkastelemme sitä vastoin, kuinka asuntojen “assettilogiikka” (asset logics) vaikuttaa omistusasuntomarkkinoilla toimiviin potentiaalisiin ostajiin ja myyjiin alueella, jolla rakennemuutos on vuosikymmenien ajan syönyt teollisuutta ja väestöä.

Assetti (asset) mielletään usein hyödykkeeksi jota tuottaja ei yksioikoisesti myy, vaan josta hän pyrkii saamaan tuottoja pitkällä aikavälillä – esimerkiksi vuokran tai lisenssien muodossa. Tämä määritelmä kuitenkin ontuu asumisen yhteydessä, sillä asuntoja on iät päivät vuokrattu. Argumentoimme Adkinsin ja kumppaneiden (2020) argumenttia mukaillen, että assetti-käsitteen avain on spekulaatiossa. Asuntojen assettilogiikalla tarkoitetaan sitä, miten asuntomarkkinoiden toimijat arvioivat asunto-omaisuuden kokonaisarvoa ja spekuloivat sillä. He pohtivat osto- ja myyntihintojen kehityskulkuja, mahdollisia vuokratuottoja, rahoituskustannuksia sekä asuntoihin tehtäviä lisäinvestointeja.

Pohjois-Suomessa sijaitsevaa Kemin aluetta käsittelevän tapaustutkimuksen perusteella tuomme esille, miten alueen potentiaaliset asunnonostajat ja -myyjät toimivat assettilogiikan mukaisesti rakennemuutospaikkakunnalla. Tulosten mukaan huoli siitä, ettei asuntoa saada myytyä tai että se joudutaan myymään tappiolla, hallitsee ihmisten arvioita asuntojen arvosta ja synnyttää vahvaa varovaisuutta. Lisäksi nämä spekulatiiviset dynamiikat rakentavat alueelle jakolinjaa investointien arvoisen asunto-omaisuuden ja vältettävän asunto-omaisuuden välille.

Kokonaisuudessaan tutkimus osoittaa, että asuntojen assetisaatio on merkityksellinen ilmiö myös sellaisilla alueilla, joilla asuntojen hinnat eivät ole nousussa.

Viitteet:

Adkins, L., Cooper, M., & Konings, M. (2020). The Asset Economy (1st edition). Polity.

Working Group 9: City-university collaboration models for urban sustainability and transformation

Chair: Sampo Ruoppila, University of Vaasa

Building urban sustainability collaboration in Tampere: Practice-based experiences

Riina Lundman, Tampere University

This presentation discusses urban sustainability collaboration in Tampere through different initiatives that aim to strengthen university-city collaboration. The focus is on practical experiences of developing and implementing such structures, with particular emphasis on funding mechanisms and other forms of support that promote transdisciplinary collaboration in the field of urban sustainability.

The first case is the TURNS research platform (Tampere Urban Research Network for Sustainability) at Tampere University. One of its main activities is providing funding to encourage multidisciplinary and transdisciplinary research and action. For example, TURNS Seed Funding supports the formation of new consortia and preparation of external funding applications, while TURNS Research Enrichment Funding aims to increase the societal impact of research. Although these funding mechanisms are designed to enable stakeholder collaboration, their emphasis has been largely research-oriented, and direct engagement with city actors has been limited. TURNS also organizes networking events that bring together researchers and external stakeholders, but these interactions often are informal and case-specific rather than strategic.

The second case is the Urban Prosumers project between Tampere University, TAMK, the City of Tampere, Ekokumppanit and MDI. Through a Financial Support to Third Parties (FSTP) mechanism, the project distributes part of its Horizon Europe funding to local communities to develop climate-resilient experiments and solutions in Tampere region. While Urban Prosumers provides a practice-oriented model for collaboration, it is time-limited and therefore cannot meet the full needs of long-term university-city collaboration. A more systematic framework is provided by the strategic partnership between Tampere University, TAMK and the City of Tampere. As the partnership was renewed in 2026, its concrete outcomes are still emerging. Compared with the strategic partnership, the key strengths of TURNS and Urban Prosumers lie in their capacity to support direct collaboration, experimentation and agile forms of engagement in urban sustainability.

Riina Lundman (PhD) is Project Manager of TURNS and WP Leader in the Urban Prosumers project.

Urban Studies in Pori

Maija Kasvinen, University of Turku

Pori is a city of approximately 83,000 inhabitants in southwestern Finland. It has a rich history of industrial development, and many family-owned companies, such as Rosenlew and Ahlström, have their roots in the

city. Hence, the city has a grand history, but in recent decades its prospects have been less promising due to its heavy reliance on a declining industrial sector.

Urban legend has it that in the 1970s, when Pori was considering establishing its own university, city officials rejected the idea as too pretentious. Whether or not the story is true, it gives an idea of the emotional horizon within which the city was operating. Today, Pori hosts several university branches but lacks a Pori-based alma mater of its own.

In 2025, an inquiry into the possibility of initiating an urban studies programme was conducted among university staff and city officials. Both parties expressed an interest in collaboration, and potential overarching themes, such as the green transition and urban development, were identified.

In spring 2026, I approached city officials in order to explore the subject in greater depth. This second round provided a good opportunity to create a dialogue between university representatives and city officials. It became clear that both parties were eager to collaborate, but the proposed model, adapted from Turku, did not seem to be the right answer for Pori.

Now, in autumn 2026, we are exploring new perspectives on what urban studies is, how it is already present in the city, how it could benefit both the city and the university, and what form it could take.

Maija Kasvinen is a Project Researcher in the Degree Programme in Digital Culture, Landscape and Cultural Heritage at University of Turku

Building the Vaasa Model: A Collaborative Urban Research Programme for Managing Growth

Sampo Ruoppila, University of Vaasa

The City of Vaasa, Finland, and the University of Vaasa are developing a structured city–university urban research collaboration programme in a context where managing urban growth has become the defining strategic challenge. The Vaasa energy technology cluster — the largest in the Nordic countries — acts as the regional growth engine, generating strong economic momentum alongside complex pressures on housing, integration, infrastructure, and urban governance. Translating this growth into sustainable and liveable urban development demands increased collaboration in knowledge base contributing to local leadership capacity in governance.

Vaasa already has an internationally recognised tradition of university–industry collaboration supported by municipality. Complementary to it we now develop a the systematic, jointly defined framing of research collaboration aiming at delivering policy advice for the municipality. This paper presents a practice-based case study of building ‘the Vaasa model’. It draws on interviews with city officials and university researchers, identify needs and constraints, checks the international comparison, and outline options suited to the local context. Key design challenges include moving from ad hoc to structural collaboration, aligning academic incentive structures with policy relevant approaches, and building a shared forward-looking research

agenda around the overarching theme of growth management. The paper contributes to discussions on the variation of city–university partnerships and their ambitious development also in smaller university cities.

Sampo Ruoppila (PhD, Title of Docent) is a Professor of Practice of Urban Research Collaboration at the University of Vaasa, and building ‘the Vaasa model´

Working Group 10: Contemporary issues in geography

Chair: Sami Lind, Tampere University

Sailing, outdoor skills & art with the youth in East Greenland: career-visioning, developing skills in navigation, moving on the water and familiarity with ocean

Annukka Pekkarinen, University of Turku

In September 2026 we organized a sailing voyage and outdoor skills training in Ammassalik region, East Greenland, as collaboration between a Finnish NGO focused on youth sail training, Greenlandic, Finnish and Icelandic outdoor/tourism companies and a Greenlandic program providing employment opportunities to the unemployed youth in East Greenland. During the voyage we filmed and photographed 360-degree oceanscapes, and recorded soundscapes together with the participating youth. The ocean- and soundscapes will be part of an ethnographic exhibition that is prepared as joint project of two small indigenous peoples (Kawésqar in Chile and Iivi in East Greenland) as well as two workshops in Finland, that discuss the international aspects of sail training and ocean voyaging as means to build connections between youth from different countries and backgrounds. In this talk we share the lessons learned and discuss the benefits of NGO-business sector-art collaborations in providing empowering water- and ocean related experiences and visioning career paths on the water and at sea with young people.

Spatial Variation and Socio-Spatial Predictors of Household Solid Waste Segregation Behaviour in Greater Kumasi, Ghana

Peter Guimah, University of Eastern Finland

Household solid waste segregation is essential for improving resource recovery and promoting sustainable urban waste management. However, limited empirical evidence exists on how segregation practices vary across urban socio-spatial contexts in Greater Kumasi. This study examines the spatial variation in household solid waste segregation and its association with socio-spatial factors in the Greater Kumasi, Ghana. Guided by the Theory of Planned Behaviour and Utility Maximisation Theory using multi-stage sampling, mixed methods and a descriptive cross-sectional analytical case study design sample 622 household heads and 19 key informants. The data were collected through structured and semi-structured questionnaires and were analysed using descriptive statistics and Pearson’s chi-square tests.

The findings reveal significant variation in segregation practices across income zones, with a statistically significant association between income zone and household segregation behaviour. Monthly household income and age group were also significantly associated with segregation practices. Qualitative findings found that differences in waste collection arrangements, road accessibility, the affordability of segregation bins and the presence of itinerant buyers of recyclable materials contextualise the observed spatial variation. The findings indicate that household waste segregation should not be understood solely through income differences; local infrastructure, service accessibility and opportunities for material recovery also

warrant consideration. The study recommends spatially differentiated waste management interventions that address affordability, collection inequalities and local recycling opportunities to strengthen household participation in source segregation.

Service Internationalisation as a Source of Home-Country Societal Resilience? Finnish Education Exports and Transnational Collaboration in Latin America

Lucía Gómez & Erja Kettunen, University of Turku

This study examines how service-sector internationalisation can strengthen societal resilience in the home country amid geopolitical fragmentation and changing global relations. As Latin America becomes increasingly important to Europe as a diversification partner and growth market, the research focuses on Finnish education providers operating in the region. It explores whether outward engagement strengthens home-country institutions, knowledge systems, and public-service capacity. While existing resilience research has largely focused on firms and manufacturing supply chains, and studies of outward multinational enterprise (MNE) activity have focused primarily on economic returns, the societal effects of knowledge-intensive service internationalisation remain underexplored.

To address this gap, the study examines how transnational collaboration enables institutional learning, knowledge creation, and the circulation of expertise between host and home countries. The analysis draws on policy documents and interviews with diverse actors and organisations involved in Finnish education exports across Latin America, including a Finnish-UK MNE consortium assisting Peru's Ministry of Education. The findings indicate that demand for advanced expertise in emerging markets stimulates cross-sectoral collaboration, enabling organisations to acquire capabilities and knowledge that extend beyond immediate commercial outcomes. These capabilities can strengthen the home country's knowledge base, reinforce education-export networks, and enrich public-sector practice.

The study makes three contributions to debates in economic geography and international business. First, it introduces societal resilience as a lens for analysing the home-country effects of outward MNE activity. Second, it responds to calls to broaden resilience perspectives to include institutions, networks, and diverse actors beyond individual firms and industries. Third, it provides empirical evidence on education service exports from a small open economy to Latin American public-sector clients, a form of international engagement distinct from conventional foreign direct investment or trade. Together, these insights illustrate how transnational collaboration can generate non-economic returns that reinforce home-country capabilities and societal resilience.

Keywords: Societal resilience, home-country effects, service internationalisation, transnational collaboration, education exports, Finland, Latin America

Peruskoulun maantiedon opetuksen tavoitteet

Sanna Mäki, Turun yliopisto

Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet uudistetaan tänä syksynä. Uudistuksen keskiössä ovat peruskoulun tulevaisuusvisiossa asetetut suuntaviivat ja hallituksen ajama osaamistakuu-uudistus (sekä laskevat Pisa-tulokset). Lisäksi halutaan varmistaa perusopetuksen yhdenvertaisuus sekä tukea opettajia opetus- ja arviointitehtävässä nykyistä paremmin. Käytännössä uudistuksessa keskitytään tavoitteiden ja arvosanakriteerien selkeyttämiseen. Hanna Pohjonen OPH:lta toivoi, että lähikuukausina työstettävää ops-luonnosta voitaisiin esitellä maantieteen päivillä ja saada palautetta perusteiden viimeistelyn tueksi.

Millainen on valintakoe C?

Valintakoe C suunniteltiin kokeeksi sellaisille aloille, joille halutaan opiskelijoita, joita kiinnostavat luonnon, yhteiskunnan ja ihmisten vuorovaikutukset. Kokeella valitaan opiskelijoita lukuisiin hakukohteisiin eri tieteenaloilla (bio- ja ympäristötieteet, geotieteet, maantiede, elintarviketiede, maa- ja metsätaloustieteet). Valintakoe on lähestymistavoiltaan monitieteinen ja siinä on kaikille pakollisen tehtävän lisäksi tarjolla eri alojen tarpeisiin suunniteltuja vaihtoehtoisia tehtäviä. Kaikki tehtävät ovat automaattitarkistettavia, mikä rajoittaa huomattavasti tehtävänlaadintaa verrattuna maantieteen perinteisiin valintakokeisiin. Valintakokeesta ei ole käyty maantieteilijäyhteisössä kovin paljon keskustelua ja kokeesta olisikin hienoa saada palautetta, jotta sitä voidaan kehittää hakukohteita parhaiten palvelevaan suuntaan (Tutustu valintakokeisiin: https://yliopistovalinnat.fi/valintakokeet).

Suhde asuinpaikkaan

Kaisa Aro & Kati Suomi, Turun yliopisto

Tässä tutkimuksessa tarkastelemme, miten positiivinen brändisuhde paikkaan tai alueeseen liittyy asuinpaikan valintaan ja miten kyseinen suhde rakentuu. Idea tutkimuksesta pohjautuu tosiasiaan, että Satakunta, monen muun maakunnan tavoin, kärsii asukaskadosta. Etenkin nuoria ja korkeasti koulutettuja aikuisia muuttaa enemmän maakunnista pois kuin maakuntiin.

Vaikka päätimme lähestyä asuinpaikkasuhdetta aineistolähtöisesti, meillä oli tutkimuksen aluksi mielessä muutama erityinen teema, joita halusimme tässä yhteydessä tutkia. Nämä teemat ovat: a) sosiaalinen identiteetti (Tajfel 1974), b) paikkabrändirakkaus (Aro, Suomi & Saraniemi 2018), c) psykologinen omistajuus (Pierce ym. 2001), ja d) uusi luksus (Hanks ym. 2024).

Tutkimuksen aineisto on laadullista ja kerätty vuonna 2026 kahdella eri menetelmällä korkeasti koulutetuilta henkilöiltä, joilla on jokin sidos Satakuntaan. Ensimmäinen aineisto muodostuu päiväkirjamerkinnöistä: 19 henkilöä piti päiväkirjaa 14 vuorokauden ajan. He pohtivat päiväkirjoissaan jokapäiväisiä ajatuksia suhteessa asuinpaikkaansa. Päiväkirjojen lopussa oli avoimia kysymyksiä tutkimuksen teemoista. Toinen aineisto muodostuu 20 teemahaastattelusta. Haastateltavista suurin osa oli ensin pitänyt päiväkirjaa.

Alustavan analyysin perusteella nämä viisi seikkaa nousevat esiin: 1) Ihmiset – uusien, omanoloisten, tuttavuuksien ja pitkään jatkuneiden ihmissuhteiden merkitys voi olla huomattava asuinpaikkaa valitessa ja siellä viihtymisen kannalta. 2) Sosiaalinen identiteetti – osalle voi olla hyvin tärkeää tulla nähdyksi tietyn paikan asukkaana, tätä voidaan vahvistaa esimerkiksi käyttämällä alueen murretta korostetusti. 3) Turvallisuus, helppous ja taloudelliset näkökulmat – Rahaa ja aikaa harrastuksiin, turvallisuuden tunne ja arjen sujuminen: onko tämä asumisen uutta luksusta? 4) Omistajuus – halukkuus osallistua ja seurata paikkakunnan tapahtumia ja päätöksen tekoa, kiinnostus paikan hyvinvointiin ja paikan puolustaminen, sen kohdatessa kritiikkiä. 5) Tunteet, tyytyväisyys ja itseilmaisu – Tuttuuden tunne, jaettu historia, yhteenkuuluvuus, mahdollisuus ilmaista itseä elämäntavan ja harrastusten kautta sekä tunne siitä, että saat olla aivan oma itsesi: Onko tämä paikkabrändirakkautta asumisen yhteydessä? Tavoitteena on kirjoittaa kolme erillistä tutkimusartikkelia.

Tutkimus on osatutkimus2 SATAKIVA-tutkimushankkeessa, joka toteutetaan Porin yliopistokeskuksessa.

Institutionaalinen yrittäjyys lähiruoan suoramyynnissä

Päivi Töyli, Helsingin yliopisto, Ruralia-instituutti

Suomessa lähiruoasta on puhuttu jo 1990-luvulla, mutta sen tarkempaa määrittelyä tehtiin valtioneuvoston asettaman Lähiruokatyöryhmän toimesta vuonna 2000. Nykyään lähiruoan käsitteessä nojataan vuonna 2013 maa- ja metsätalousministeriön julkaisemaan Lähiruokaohjelman määritelmään. Siinä lähiruoalla tarkoitetaan paikallisruokaa, joka edistää oman alueensa paikallistaloutta, työllisyyttä ja ruokakulttuuria, ja joka on tuotettu ja jalostettu oman alueen raaka-aineista. Vaikka lähiruokaan liittyy vahvasti myös se, että ruoka markkinoidaan ja kulutetaan omalla alueella, niin pienempien yritysten erikoistuotteita voidaan myydä muuallakin Suomessa. Tarkkaa käsitteellistä määrittelyä rajautuen esimerkiksi tuotannon ja kulutuksen etäisyyteen kilometrien tai arvoketjussa olevien toimijoiden määrään ei kuitenkaan tehty, vaan määrittely jätettiin osittain tulkinnanvaraiseksi ja avoimeksi.

2000-luvun loppupuolella kiinnostus lähiruokaa kohtaan kasvoi ja puhuttiinpa jopa lähiruokatrendistä. Kuluttajien keskuudessa tämä näkyi haluna ostaa suoraan tuottajilta ja pieniltä, paikallisilta elintarvikeyrityksiltä. Lähiruoka kytkeytyy myös tiiviisti lyhyisiin jakeluketjuihin, joiden ominaispiirteitä ovat taloudellisten toimijoiden vähäinen määrä ja niiden välinen yhteistyö, paikallinen talouskasvu sekä tuottajien ja kuluttajien maantieteelliset ja sosiaaliset yhteydet. Samoihin aikoihin lähiruoka nousi vahvemmin osaksi ruokapoliittista keskustelua erilaisissa ohjelmissa ja strategioissa, mikä osaltaan vahvisti sen merkitystä.

Kasvaneen lähiruokakysynnän myötä syntyi uusia lyhyisiin jakeluketjuihin perustuvia toimintamalleja ja uudenlaisia myyntitapoja. Nämä uudet toimintatavat haastoivat totuttuja toimintamalleja, mikä linkittääkin ne institutionaalisen yrittäjyyden piiriin.

Tutkimuksessani syvennyn institutionaalisen yrittäjän kykyyn luoda muutosta lähiruoan toimintaympäristössä tarkastelemalla suoramyyntiin liittyvää ilmiötä. Tarkastelen REKO-toiminnan, joka perustuu tuottajan ja kuluttajan suoraan kohtaamiseen, kehittymistä erityisesti sen alkuvuosina 2013–2015. Tavoitteeni on tunnistaa ilmiöön liittyvät institutionaaliset yrittäjät ja niiden roolit sekä kehittymiseen

liittyvät tekijät ja mahdollistajat toimintaympäristössä. Lisäksi kiinnitän huomiota siihen, millaiset seikat selittävät institutionaalisen yrittäjän onnistumista, ja miten institutionaalinen yrittäjä on vaikuttanut olemassa olleisiin instituutioihin ja mahdollisesti muuttanut niitä.

Korkeakoulutetun osaamispääoman alueellinen saatavuus Satakunnassa

Sami Lind & Antti Saloniemi, Tampereen yliopisto

SATAKIVA-tutkimushankkeessa tarkastelun kohteena on Satakunnalle ja koko Suomen kilpailukyvylle keskeinen ongelma: miten varmistaa osaamiseen perustuva kilpailukyky? Hanke keskittyy akateemisesti koulutettuihin osaajiin ja selvittää, miten saada maakunnassa koulutetut jäämään Satakuntaan työskentelemään sekä miten saada muualla kouluttautuneet palaamaan takaisin maakuntaan. Tässä esityksessä keskitytään satakuntalaisten yritysten kokemuksiin ja näkemyksiin korkeakoulutetun työvoiman kysynnästä sekä työvoiman saatavuusongelmista tai -ratkaisuista. Puhutaan siis alueellisesta veto- ja pitovoimasta työvoiman ja työpaikkojen kohtaannon osalta.

Satakunnassa on toteutettu yliopistotasoista koulutusta 1970-luvulta alkaen, mutta edelleen näyttää siltä, että alue ei houkuta siellä opiskelevia jäämään maakuntaan. Toisaalta myöskään kaikki maakuntaan jäämistä suunnittelevatkaan eivät jää sinne esimerkiksi sopivien työpaikkojen puutteen tai muiden syiden vuoksi.

Miten siis alueen yritykset näkevät paikalliset koulutusinstituutiot – työvoiman kvalifikaatioiden tuottajina ja toisaalta alueen houkuttavuuden varmistajina –, julkisen sektorin toimet ja lopulta alueeseen liitetyt mielikuvat osana työmarkkinoiden kohtaantokysymysten ratkaisua? Mitä ominaisuuksia työvoima vaatii alueelta ja miten tässä tapauksessa Satakunta yritysten näkökulmasta niihin vastaa?

Tutkimusaineiston muodostaa noin 13 Satakunnassa toimivan yrityksen rekrytoinnista vastaavien haastattelut. Yritykset edustavat sekä perinteistä satakuntalaista teollisuutta että uuteen teknologiaan liittyvää teollisuutta. Yritykset ovat henkilöstöltään eri kokoisia, reilusta kymmenestä aina satoihin työntekijöihin. Korkeakoulutettujen osaajien tarve ja osaamisvaatimusalueet yrityksissä vaihtelevat. Haastatteluissa käsiteltiin työvoiman saatavuutta, rekrytointivaikeuksien syitä sekä yritysten keinoja vastata niihin. Lisäksi tarkasteltiin ulkomaisen työvoiman roolia, työyhteisöjen monikielisyyttä sekä koulutusorganisaatioiden, julkisten toimijoiden ja alueen vetovoiman merkitystä työvoiman saatavuudelle.

Vaikka alueella on korkeakoulutoimintaa, vaikuttaa siltä, että koulutusalat ja työelämän tarpeet eivät kohtaa alueella. Tämä näkyy etenkin yliopistotasoisessa koulutuksessa. Tutkimuksessa mukana olevien yritysten mukaan työvoiman tarve on teknologiaan liittyvää osaamista vaativissa tehtävissä. Tällaista työvoimaa ei välttämättä alueelta löydy. Lisäksi eri alojen työmahdollisuuksien tarjonta ei aina mahdollista esimerkiksi perheiden sijoittumista alueelle.

Ohjelmistokartta, tilat & sessiot

	D211	B211	A201	C209	D215	B203
Session I Thursday 29.10.2026 12.15-13.45	WG3 Nina Scholten, University of Kiel: Thinking geographically about space and place: Cognitive activation through geographical key concepts Johanna Leino & Tuija Mononen, UEF: Critical minerals critically? A social science perspective on teaching about critical minerals Anna-Kaisa Kuusisto, TUNI: Steps towards transformative learning: Affect cards in the university teaching	WG4 Kaj Zimmerbauer & Satu Kivelä, OU: Periphery as a new centre? Constituting a new regional policy paradigm through militarization Marjaana Sederholm, HY: At the Intersection of Human Geography and Literary Studies: Interpreting the Travelling "Creative City" Narrative in Finland 2000–2025 Elli Arvola, UEF: Public participation in aquaculture from EU policy to regional domains: the case of spatial planning in Finland and Spain Derek Van Berkel, University of Michigan, HY: PIVOT (Participatory GIS urban Development Tool): A Modular Tool for Co-Producing Actionable Planning Knowledge	WG6 Anni Tuomaala & Ryynänen Toni, HY: A case study on regional public sector innovations for the twin transition Ayu Pratiwi, UTU: Global Networks and Sectoral Replication in Immersive Technologies: Evidence from Online Job Postings Shandy Aditya, UTU: Beyond entrepreneurial intention: spatial origin and venture activity among Namibian STEM students Toni Ahlqvist, UTU: Future-oriented regulation and spatial political economy: Examples from marine logistics and pharmaceutical industry	WG7 Guruh Sugiharto, UTU: Transnational Value Co-Creation in Sustainable Coffee: Linking Indonesian Coffee Origins and Finnish Consumption Spaces Saara Luukkonen, Aleksi Räsänen, Matti Koivula, Katja Kangas & Anne Tolvanen, Natural Resources Institute Finland (Luke): Can wind power reach no-net loss of biodiversity? Moritz Albrecht, UEF & Gordon Winder, Ludwig-Maximilians UNI: Playing controversial Innovation? Assembling RAS start-ups in Finland and Germany Ilkka Luoto, UVA & Hannu Linkola, UTU: Uneven rural futures of the green energy transition	WG9 Riina Lundman, TUNI: Building urban sustainability collaboration in Tampere: Practice-based experiences Maija Kasvinen, UTU: Urban Studies in Pori Sampo Ruoppila, UVA: Building the Vaasa Model: A Collaborative Urban Research Programme for Managing Growth	WG10 Annukka Pekkarinen, UTU: Sailing, outdoor skills & art with the youth in East Greenland: career-visioning, developing skills in navigation, moving on the water and familiarity with ocean Peter Guimah, UEF: Spatial Variation and Socio-Spatial Predictors of Household Solid Waste Segregation Behaviour in Greater Kumasi, Ghana Lucía Gómez & Erja Kettunen, UTU: Service Internationalisation as a Source of Home-Country Societal Resilience? Finnish Education Exports and Transnational Collaboration in Latin America

	D211	B211	A201	C209	D215	B203
Session II Thursday 29.10.2026 15.30-17.00	WG3 Lauren Hammond, University of Oxford: Reflections on co-creating a museum of children's citizenship in the Orkney Isles Mansi Garg & Hannah Hook, Aalto University: A scoping review of school-street and -yard interventions to promote sustainable travel behaviour in children Markus Hilander, Sirpa Tani & Elina Särkelä, HY: Exploring the potential of photography in the method of empathy-based stories	WG4 Tuomas Honkaniemi, UVA: Path Dependence, Place and Territorial Governance: The Historical Development of the Energy Cluster in Vaasa, Finland Courtney Fitchuk Lampi, UVA: Navigating Institutional Complexity at the Micro-Level: How Finnish Land-Use Planners Reconcile REPowerEU and the EU Nature Restoration Law Oliver Schulte-Tigges, UVA: Reflective Practice in Urban Planning: Practitioner-Level Action, Institutions and Place Eva Purkarthofer, UVA: Do public planners have transformative agency in the sustainability transition? Untangling competing discourses and practices related to the scope of action of planners	WG6 Mikko Karhu, UVA: Geographies of GMO Acceptance: Public and Expert Perspectives in Europe and North America Johanna Hautala, UTU: New kind of being(s) there(s): tacit knowledge and remote work technologies Roosa Wingström, UVA: Spatiality of Virtual Reality: A Phenomenological Perspective on Body–Space Relations in VR	WG7 Outi Hakala & Susanna Kujala, HY, Ruralia-instituutti: Hiilidioksidin talteenotosta ilmastohyötyjen lisäksi kasvua aluetalouteen? Tiina Rinta-Rahko, UVA: Paikkaperustainen johtaminen vihreän energian maankäyttöhankkeissa – Tarkastelussa aurinkovoimarakentaminen Antti Saarelainen, Mikko Piltonen & Lasse Peltonen, UEF: Kestävyysmurros Pohjois-Karjassa – Siirtymän maantieteellinen tarkastelu Tiina Pitkänen, UVA: Vihreän energiasiirtymän oikeudenmukaisuus ja tulevaisuudet Suomessa – Case-tutkimus teollisesta aurinkovoimatuotannosta paikallisuuden kontekstissa	WG1 Olli Voutilainen, Luke, Mikko Weckroth, Luke & Teemu Kemppainen, HY: Merkityksellisen mittaamista? Subjektiivinen hyvinvointi maaseudun kehittämispolitiikan arvioinnissa Olli Lehtonen, UEF, Max Strandén, UEF, Sakari Kainulainen, Diakonia-ammattikorkeakoulu & Säde Rytkönen, Pohjois-Savon hyvinvointialue: Koettu hyvinvointi kaupunki- ja maaseutualueilla: hyvinvointimittareiden ja tekstinlouhinnan yhdistävä analyysi Pohjois-Savosta Paul Bairoh, TUNI: Linking well-being and leisure related mobility habits to subjective well-being: a PPGIS study Martta Niemi, UVA, Olli Voutilainen, Luke & Ilkka Luoto, UVA: Green Care as a Place-Based Governance Innovation Promoting Resilience in Finland and Sweden	WG5 Susanna Kujala, Outi Hakala & Leena Viitaharju, HY, Ruralia-instituutti: Tiedon merkitys julkisten lähiruokahankintojen edistämisessä Christina Niskanen, UEF: Mediadiskurssien välittämät affektit ontologisen turvallisuuden rakentajina: datakeskushankkeiden paikallisuutisointiraja-alueella Antti Mäenpää, UVA: The Nordic defence turn: industrial policy and the reconfiguration of regional development

	D211	B211	A201	C209	D215	B203
Session III Friday 30.10.2026 9.00-10.30	WG5 Ville-Pekka Niskanen, UVA: Exploring Local Manifestations of Mis- and Disinformation in Green Transition and Data Industry Projects: Experiences and Perceptions of Local Actors in Kymenlaakso, Finland Johanna Kalliokoski, UVA: Space Technologies for Regional Governance: A Systematic Review of Earth Observation Data and GeoAI Applications Asma Mehan, Texas Tech University, USA: From Smart to Governed: AI, Data, and the New Political Geography of Urban Power Helka Kalliomäki, UVA: Place-based legitimacy of industrial policy through the lens of strategic navigation	WG2 Heli Kainulainen, HY: Yliopisto-opintojen ohjaus osana maantieteilijäksi kasvua: uutena näkökulmana ohjauspyramidi Anssi Huoponen, UEF: Ympäristökerhot edistämässä omavaraisuuskasvatusta ja yhteisöllistä oppimista Panu Lammi, HY: Harhaan johdettuja vai kriittisiä tulkitsijoita: Nuoret karttojen ja diagrammien lukijoina informaatioyhteiskunnassa Marika Pakarinen, UEF: Aineenhallinnasta kasvattajuuteen: monialaisen opintojakson pilotointi		WG8 Elham Bacity, HY: Beyond Transit-Induced Gentrification: Socioeconomic Change around Helsinki Metro Stations Markus Laine, Salla Jokela & Mikko Kyrönviita, TUNI: Kiistanalaiset julkiset tilat kaupunkien rantavyöhykkeillä – oppeja Tampereelta ja Kööpenhaminasta Eija Meriläinen, UVA & Martin Fougère, Hanken: Asumista assettilogiikan kurimuksessa rakennemuutospaikkakunnalla		WG10 Sanna Mäki, UTU: Peruskoulun maantiedon opetuksen tavoitteet Kaisa Aro & Kati Suomi, UTU: Suhde asuinpaikkaan Päivi Töyli, HY, Ruralia-instituutti: Institutionaalinen yrittäjyys lähiruoan suoramyynnissä Sami Lind & Antti Saloniemi, TUNI: Korkeakoulutetun osaamispääoman alueellinen saatavuus Satakunnassa

Maantieteen päiviä 2026 mahdollistaneet

Vaasan Aktiasäätiö

Tieteellisten seurain valtuuskunta

